

TimeOut

BARCELONA

#588

12 - 18
DE MARÇ
2020

Estudis,
creadors i
jocs que
fan passar
Barcelona
de pantalla

CIUTADANIA DE VIDEO JOCS

PRESS
START

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

AMUNT LA FELICITAT!

OBERT
TOTS ELS CAPS
DE SETMANA
I FESTIUS

tibidabo.cat

Ajuntament de
Barcelona

Sumari

Del 12 al 18 de març del 2020

Kids from Mars **Música**, pàg. 33

MARIA DIAS

Àlex Rigola **Teatre**, pàg. 30

MARIA DIAS

Eva Baltasar **LGBTI+**, pàg. 37

DAVID RUANO

'William Klein. Manifest' **Art**, pàg. 38

EUGENIA SENDRA

Reportatges

18. Are you ready?

En Ricard Mas ens presenta els barcelonins i les barcelonines que fan dels videojocs una creació molt seriosa, els estudis que ho estan petant internacionalment i els jocs fets a casa nostra que ens faran gaudir com marrecs. I també tres escoles per si volem posar-nos a l'altra banda de la pantalla.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 27. Cinema
- 30. Teatre i dansa
- 33. Música i nit
- 37. LGBTI+
- 38. Art
- 39. Menjar i beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Mètodes, trucs, tècniques En aquesta revista aprendreu moltes coses. Per exemple, com s'ha de netejar un bany (pàg. 4); per què els actors de l'Àlex Rigola s'aprenen el text una setmana abans de l'estrena (pàg. 30), que l'Eva Baltasar va escriure fins a tres cops la nova novel·la (pàg. 37) i que futur i present convergeixen quan tens 16 anys (pàg. 33). I també a quina distància t'has de posar d'una falla per no rostir-te. (pàg. 33).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Erica Aspas i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Marta Orriols,
Marc Pastor, Irene Solà i Víctor
Recort a @TimeOutBCN

IPA

Un relat de Víctor Recort

SI M'ESTAVA QUIET, era per evitar que les manilles fessin malbé el meu rellotge de polsera. "Tens TOC", em deia sempre la Daria, i no és del tot cert. Només m'agrada que els mitjons facin joc i tenir la casa recollideta. Per això, malgrat que aquest escorcoll policial m'estigui traient de polleguera, malgrat que aquests fills de puta m'estiguin regirant les calaixeres i escampant-ho tot per terra, penso en la corretja del meu rellotge i m'apaivago. Penso en el cuir marró, en no esguerrar-lo amb cap moviment brusc. El llum del saló, però, em crispa els nervis: per què no el tanquen, si pel balcó entra prou claror? Els ho demano. Els policies, un total de cinc amb armilles reflectants i guants de làtex, es giren cap a mi amb una expressió que sembla consensuada pel grup sencer. El consens diu: facis el que facis, en cap cas ens diguis que vols el llum apagat perquè, encès, la part superior de l'interruptor resta visible i s'omple de pols. El consens diu: la Daria tenia raó.

**L'home
que no
neteja
la seva
merda, no
és home**

Un dels cinc agents marxa a la cuina i torna, passats uns minuts, amb una ampolla d'aquelles que fan patir de tanta advertència fosforescent com duen. "Esto qué coño es", em diu. "IPA", contesto. "Cerveza", esgüella el policia. "No, home: IPA, isopropanol, alcohol isopropílic", corregeixo. "És el que faig servir per netejar a fons el bany i la cuina. De tant en tant, també les persianes. Va molt bé, perquè és desinfectant. I perquè no fa olor. No és com el lleixiu; aquella fortor, sabeu? Netegeu a casa, vosaltres?", aquí tinc l'atenció de dos dels agents. "No parlo de passar l'escombra després de sopar: em refereixo a frotre el puny ben endins l'aigüera", ara són quatre parant l'orella. "Estic parlant d'ajupir-se a l'altura del vàter una bona estona i fer-hi braços amb el fregall", el meu públic augmenta a cinc de cinc. Cantem línia i el consens torna: tenint en compte

que hem trobat material inflamable enmig d'una batuda a casa teva, creus que manar-nos ajupir a treure femta és gaire bona idea?

Li dic al jutge el mateix que els vaig dir a ells cinc: "L'home que no neteja la seva pròpia merda, no és pas home. Netejar és prendre's la mida: et col·loca al món desplaçant-te del seu centre. Problematitza l'excedent d'espai i eixampla

la imaginació: i si aquesta casa és massa gran per a una, per a dues, fins i tot per a tres persones? Si em permeten la gosadia: quantes expropiacions s'hauran somiat amb els genolls a terra i la camussa humida esparracant-se?", pregunto als magistrats, donant una ullada ràpida al meu rellotge. Li tiro l'alè i el desentelo amb l'americana. Són quarts de deu.

→ La setmana que ve... 'Turó de la Peira' per Irene Solà.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Menjar

Aquest cap de setmana, les brases del **What the Foc!** es traslladen al Parc de la Torrassa de l'Hospitalet, on podreu tastar receptes fetes a la brasa, des de calçots fins a plats peruans, *burgers* i opcions vegetarianes.

Allargar-te

El dijous 12, Time Out organitzem un *afterwork* a l'**Ocaña**, a la plaça Reial. L'entrada (12 euros) inclou un còctel, la *Guia de Restaurants de Barcelona 2020* i una *tote bag* (experiences.timeout.cat/afterwork-ocana).

Aprendre

Spannabis està considerada la fira del sector més gran del món i s'instal·la aquest cap de setmana a la Fira de Cornellà. Per aprendre més sobre el cànnem, els seus usos i la feina que es fa cap a la seva regularització.

Cervesa
Roja Fresca

Creada per
**Ferran i
Albert Adrià**
i els Mestres
Cervesers de Damm

Brewed for the
**Best Latin
Food**

Damm
1876

Cool
Beer

Malquerida en recomana el consum responsable. 5°

MALQUERIDA
Roja Fresca

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Jaume Miranda

Editor de vídeo, 26 anys
@mossenmiranda

Vens del món de la televisió.

Vaig estudiar cinema a l'ESCAC, em vaig desviar cap a la televisió, vaig començar a treballar a *Homozaping* fent d'auxiliar de direcció i després vaig saltar a *Cazamariposas*, d'editor. I a partir d'allà he estat a *Habitació 910* de BTV, a *Supervivientes*, *Socialité...*

Fas vídeos a instagram artístics i crítics.

Són vídeos d'un minut fets amb zero recursos. El que faig és agafar personatges o fets històrics de la cultura pop que per a molta gent són banals, frívols i intranscendents, i els intento dignificar, és a dir, donar una lectura que vagi més enllà del que la majoria de la gent considera que tenen.

Posa un exemple.

Quan Paris Hilton sortia sense calces a la revista per molta gent era un fet frívol, però jo considero que el fet que ella ho fes i no

s'avergonyís és un acte superfeminista: li és igual que li diguin fresca, és l'anti-icona de dona bé i li és igual.

Quin dels teus vídeos ho ha petat més?

Un ídol:
Dos, la Veneno
i Carmen de
Mairena
**Un programa
de TV:**
Sálvame!

Un resum de l'any 2018, on vinculava a través del muntatge el naixement de Lola Índigo com a fenomen feminista amb el moviment #MeToo i la polèmica amb La Manada. I un altre on vaig donar dignitat a les bruixes de Disney, que són bruixes perquè no volen figurar en el cànon de les bones, amb la cançó de la Cyndi Lauper *Girls just want to have fun*.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dos jubilats a la Barceloneta es miren el cotxàs nou d'un:
-Hosti, tu, un Toyota híbrid!
-Mel'ha pagat el meu fill.
-No fotis!
-Sí, li he descomptat del'herència.

Un nen a la porta de l'escola:
-Les vaques tenen un amic de l'ànima. I si se separen d'ell s'entristeixen. Ho vaig veure a un documental.

Oficinistes al bar:
-Cada dia odio més els excels.
-Què? Que cada dia odies més el sexe??

Adolescents al metro:
-Puedes tener una planta de maría para consumo propio, pero me parece prostitución vegetal.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio.cat@timeout.com

FESTIVAL ÍNTIMS

**MARTA
SOTO**

21 MARÇ

EDURNE

25 ABRIL

CASINO BARCELONA

VENTA DE ENTRADAS: www.casinobarcelona.com

Para entrar al casino es imprescindible presentar original del DNI para ciudadanos españoles; tarjeta de residencia para ciudadanos extranjeros residentes en España; IDE o pasaporte del país para ciudadanos pertenecientes a la Unión Europea; pasaporte para ciudadanos no pertenecientes a la Unión Europea. Solo mayores de 18 años.

María José Gómez
Directora

FIGHT!

Erica Aspas
Coses per fer i Canalla

Taula per a una persona

(i la setmana que ve... Regalar flors)

Plaer solitari

Som animals gregaris. No ens diferenciem gaire dels costums dels pingüins, els agapornis i les abelles. I això està bé, esclar. M'encanta viure en parella, sortir en grup, treballar en equip. Però també m'agrada estar sola. Un dels tants plaers solitaris és poder fer un àpat sense companyia. Sense haver de parlar. Ni d'escoltar. Aprofitar per rumiar o, encara millor, divagar i, si cal, avorir-te una mica. Quan no comparteixes taula et pots concentrar en cada bocí que assaboreixes i no cal patir per si algú vol ficar cullerada en què penses o en el que menges –més motius contra el saqueig al *fight* 'compartir plat'-. Els homes i les dones que sopen sols tenen un no sé què sexi. No parlo d'aquelles persones que semblen demanar perdó per ocupar un taula i endrapen a tota velocitat per sortir ràpid del tràmit nutritiu, sinó de les que, envoltades de comensals sorollosos, de parelles amb i sense res a dir-se i de grups que forcen converses intrascendents, es prenen tot el temps del món per gaudir del menjar i de si mateixes.

ORIOL MALET

Por de la soledat

No tinc res en contra de dinar sola, ho he fet diverses vegades, però no ho gaudeixo gens. Admiro la gent que pot fer-ho sense que sigui cap obligació, igual que els que van al cinema sols (però aquest és un altre tema). És una ximpleria i sé que tot està al meu cap, però les vegades que m'he assegut a un bar o a un restaurant a dinar sola –desopar, ni parlar-ne!– em fa la impressió que la gent em mira i pensa “aix, pobreta”. Dic que és una ximpleria perquè jo no ho penso mai, de la gent que demana taula per a un, els miro amb certa enveja i admiració. Però no li veig la gràcia a estar allà, mirant la cadira buida, per diversos motius: l'ésser humà és social, està fet per conviure, i a mi m'agrada xerrar i fer-ho gaudint d'un bon àpat és una experiència fantàstica. I també per gola. Fa temps la María José i jo ja ens vam enfrontar sobre el fet de compartir menjar, ella en contra i jo a favor, i això em remet a aquest *fight*. Si dines sol no pots tastar els plats de ningú més que els teus. Quina tristesa més absoluta!

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Infraestructures ciclistes com a Winschoten

SYB VAN BREDA ARCHITECTS

Als Països Baixos ens porten anys d'avantatge pel que fa a iniciatives i infraestructures per a vehicles sostenibles. Mentre a Barcelona tot just ens posem les piles amb la implantació dels carrils bici a carrers i avingudes, al nord d'Holanda s'ha començat a construir el pont per a ciclistes i vianants més llarg d'Europa, que unirà les localitats de Winschoten i Blauwestad, al nord del país. El Blauwe Loper (catifa blava) serà una construcció ecològica de fusta que a més incorporará un mecanisme que servirà per guiar ratpenats en el seu camí cap una reserva natural propera. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

Batuta centenària

L'Orquestra Pau Casals celebra els seus cent anys amb un cicle de concerts per tot el territori i de la mà d'orquestres locals i internacionals. Us descobrim els imprescindibles!

AL MÓN, PAU Casals va aportar el seu virtuos domini del violoncel i la interpretació d'obres tan simbòliques com *El cant dels ocells*. Però, a Barcelona, va aportar-hi un repertori musical sense precedents.

Aquest 2020 marca cent anys des que el músic de Sant Salvador va crear la seva pròpia formació instrumental amb l'objectiu que Barcelona comptés amb una orquestra de qualitat. Gràcies a l'orquestra, la ciutat va ser escenari d'obres que mai abans s'havien sentit al nostre país. I enguany, per celebrar i commemorar el seu impacte musical, la Fundació Pau Casals ha organitzat un cicle de concerts que tindran lloc en diversos punts de Catalunya –tots ells relacionats amb el traçat artístic de Casals.

Grans orquestres tant nacionals com internacionals seran les encarregades d'interpretar un repertori excel·lent que comptarà amb algunes de les obres i els autors més innovadors de tots els temps. Us

expliquem tres cites musicals que no us podeu perdre per res del món!

Homenatge entre músics

L'Auditori de Barcelona serà escenari de tres concerts especials d'aquest cicle commemoratiu. El 19 de juny, la Camerata de Salzburg, tutelada pel concertino Gregory Ahss i amb l'acompanyament d'Edgar Moreau al violoncel i Felix Klieser a la trompa, ens delectarà amb peces de Haydn i Mozart. El 21 de juny, Sir Mark Elder dirigirà The Orchestra of the Age of Enlightenment en un repertori de peces de Wagner i Liszt, complementat amb la màgia pianística de Stephen Hough. I el 22 de juny, l'Orchestre de Paris, amb Hannu Lintu al capdavant i Christian Tetzlaff com a violinista solista, ens emocionarà amb peces passionals de Beethoven i Strauss. Ja podeu aconseguir les entrades d'aquesta oportunitat esplèndida per veure intèrprets excel·lents homenatjant un gran músic de casa nostra.

DE QUÈ VA...

Els concerts de celebració del Centenari de l'Orquestra Pau Casals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè gaudireu d'un repertori excel·lent interpretat per grans orquestres!

→ L'Auditori. M: Marina.
Dv. 19, dg. 21 i dl. 22 de juny. paukasals.org

BCNQUIZ!

Corredors

Per Ricard Martín

L'índex de contaminació està en vermell, però som una ciutat que corre. Què en sabeu, de les curses i els corredors de casa nostra?

1. En 39 edicions, quan s'ha suspès la Marató de Barcelona?

- 01.** El 1992. Tots els atletes anaven als JJOO i a la Marató només hi havia amateurs.
- 02.** El 2005, per desacords entre l'organització i l'Ajuntament. A veure què passa el pròxim dia 15.
- 03.** El 1981 havia caigut en 23F. Els atletes van sortir disparats cap a una cursa popular a Perpinyà.

2. Més ràpides que tu

CASPI

→ No et piquis amb la campiona del món.

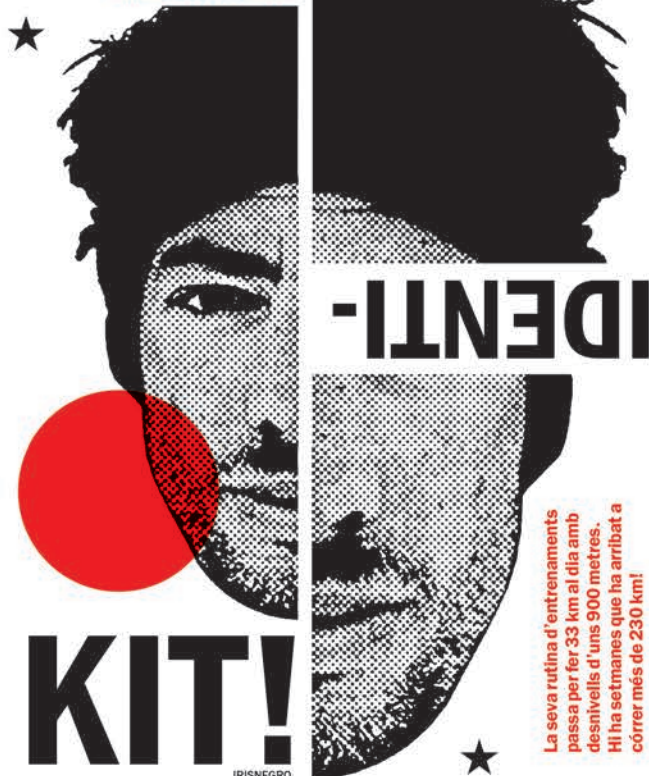
COVAS

→ La va patrocinar una burger molt fast.

MAIRIE

→ Nom de pila de la reina de la muntanya.

És l'alpinista-atleta definitiu de la nostra era. Aquest paio de Sabadell ha estat el més ràpid a pujar l'Everest, sense cordes ni oxigen. Dues vegades!

La seva rutina d'entrenaments passa per fer 33 km al dia amb desnivells d'uns 900 metres. Hi ha setmanes que ha arribat a córrer més de 230 km!

3. Cert o fals?

→ Davant l'allau humana que genera la Cursa El Corte Inglés, un any l'empresa va sospesar oferir un recorregut alternatiu pels túnels de Barcelona. Total, ja que tallem el trànsit, per què no també el metro?

4. Per què va començar a córrer Miquel Pucurull, el maratonista més veterà de Catalunya?

- 01.** Perquè té deu nets, i quan sortien corrents de l'escola, no els podia encaixar.
- 02.** Perquè té deu nets i volia sortir corrents quan veia venir el seu fill, que els hi encolomava sempre per marxar de cap de setmana.
- 03.** Perquè volia perdre pes.

→ **SOLUCIONS:** 1. 2. No s'havien acomplert els objectius de participació i el consistori i l'organització van decidir que la cursa no es fes. 3. Fals. Però podria ser. L'any 1994 va batre el rècord de cursa més massiva del món, amb 109.457 corredors. 4. 3. Va començar a córrer als 41 anys. Avui en té 81. I 45 maratons a les cames. Va ser clau en el retorn de la marató de Barcelona. Identikit Kilian Jornet.

Si em perdo, busqueu-me al... Mercat de Collblanc

Guillem Catena
Administració i
finances

Sí, he vingut a donar-vos la llauna. Vinc de família d'ofici de mercat, els meus avis van començar amb una carnisseria a la Boqueria. Ara estem a Collblanc amb mare i la tieta al capdavant. Els dissabtes em podreu trobar de bon matí esmorçant un bon entrepà de truita al bar del Xavi i

un cop amb la panxa ben plena començo a fer la compra per al diumenge. Aquests que aneu al supermercat no sabeu el que us perdeu, proximitat, confiança, que t'expliquin receptes i, ep, el bon safareig! Deixeu el Tinder i aneu al mercat a lligar! I a comprar, esclar!

ALGODONERA

• MARKET • LAB •

Textiles, flavours & design

Market al Cotton House Hotel
Gran Vía, 670 Barcelona (Roger de Llúria)

Dissabte 14 i Diumenge 15
de Març
12:00 a 19:30

Entrada Lliure

www.hotelcottonhouse.com

@ algodoneramarketlab

Col·labora

SÈRIES

Esta mierda me supera

COM SI ELEVEN de *Stranger things* hagués anat a parar a l'univers de *The end of the f***ing world*. Esta mierda me supera, adaptació del còmic de Charles Forsman, és la nova dosi de Netflix per seguir alimentant el gènere *coming-of-age* amb adolescents empenyats amb el món. Syd, la protagonista, té una manera brutal de canalitzar l'ansietat i la ràbia. L'inici és revelador: "Estimat diari, ves-te'n a prendre pel sac".

■ **Serializados**
→ Disponible a Netflix.

Ben fet

Incloure els superpoders en una història mil vegades explicada. Aquesta aportació, heretada del còmic de Charles Forsman, és un gran punt de partida que aporta originalitat a la típica història d'adolescents rars.

No cola

Costa saber en quina època succeeix la sèrie. Vestits dels anys 90, cotxes dels 70 i teles de plasma actuals. La mescla d'estils us pot marejar si sou una mica sensibles. Que sigui vintage i actual alhora li resta credibilitat.

DICCIONARI URBÀ

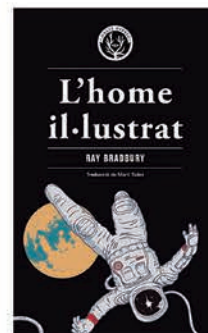
ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrales

Pro-pietat

Gràcies a la nova etimologia, aquest mot ja no deriva de l'adjectiu *prop* i, per tant, l'acte de ser el possessor d'alguna cosa (*propietat*) ara ens mou en favor de (*pro*) la compassió per les desgràcies alienes (*pietat*).

3 RAONS PER LLEGIR...

L'HOME IL·LUSTRAT

Ray Bradbury

→ Males Herbes. Trad. de Martí Sales.
312 pàg. 19,90 €.

1.

Lectura fàcil

Bradbury aconsegueix allò més difícil: el seu estil depurat i amè fa que llegir-lo sigui tan ràpid –i plaent– com empassar-se un got d'aigua fresca un migdia d'agost. Tan senzill que sembla que es transmeti del llibre al teu cap per *Bluetooth*: la precisa traducció de Sales hi juga a favor.

2.

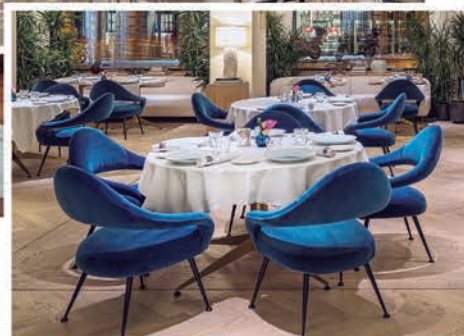
Mai passa de moda

A diferència d'altres escriptors de ciència-ficció, mai passa de moda. Perquè els contes de Bradbury no són només ficcions especulatives o fantàstiques, sinó mirades al fons de la condició humana. Paràboles plenes d'emotivitat i de tendresa: en la tensió entre tecnologia i esperit emergeix el millor de la nostra humanitat.

3.

El poeta de la 'sci-fi'

L'home il·lustrat són relats que van quedar fora de l'escaleta narrativa de *Cròniques marcianes*. Però són joies: Bradbury mai repeteix el mateix esquema, cada conte és un nou univers. I se'n obren plens de poesia: per la força de les imatges es llegeixen ràpid, però ressonaran anys dins el lector. ■ Ricard Martín

PREN-NE NOTA

Un gust de passeig!

El passeig de Gràcia torna a unir hotels i restaurants en quatre plans gastronòmics de la mà de grans xefs locals

UN ANY MÉS, el carrer més cosmopolita de la ciutat es posa el davantal i ens acosta la seva cuina amb creacions irresistibles elaborades per xefs de renom. Del 12 al 22 de març, tindrà lloc la tercera edició del Passeig de Gourmets: deu dies en què un total de 21 hotels i restaurants del carrer i els seus voltants oferiran quatre plans culinaris excepcionals.

A la Ruta de Platets podreu gaudir de les opcions més ràpides i còmodes maridades amb una cervesa Estrella Damm. Hi trobareu opcions de tota mena, com un brioix d'anguila fumada i llagostí al Monument Hotel, un explosiu còctel de salmó marinat amb esfera de iogurt al Cafè de la Pedrera i un melós caneló de vedella amb beixamel trufada a l'H10 Casa Mimosa. Als Menús Degustació us podreu entaular i gaudir d'una bona estona assaborint propostes

d'autèntiques delícies i originalitats. Entre elles, trobareu *delicatessans* com un menú de primavera, elaborat per la xef Carme Ruscalleda al Blanc de l'hotel Mandarin Oriental; o la irresistible fórmula de carn al pes del restaurant Solomillo, que combinarà a la perfecció amb una Estrella Damm.

I en les Experiències gourmet podreu ser vosaltres mateixos qui us poseu el davantal! Us esperen un munt d'activitats culinàries, com un taller familiar de galetes i una xerrada-taller sobre cuina modernista amb Jaume Fàbrega a la Cookiteca, un concurs gastronòmic per equips al Majestic Hotel & Spa i un *showcooking* amb el xef Miguel Muñoz a The One Barcelona. És l'hora de passejar-vostot fent tastos per aquest carrer tan emblemàtic!

➔ Diversos espais. Del 12 al 22 de març, passeigdegourmets.com

Tasteu les estrelles

EL PLAT FORT del Passeig de Gourmets seran les seves nits! I és que xefs de gran reconeixement elaboraran en parella les creacions més exquisides: en menús que van dels 110 als 160 euros podreu assaborir la cuina tradicional catalana dels joves Oriol Canillas i Marc Ribas; la màgia de l'avanguardia culinària d'Aurelio Morales i Miguel Ángel Mayor; l'experiència creativa de Sergio Ruiz i Rodrigo de la Calle; la fusió de Barcelona i Bilbao amb Martín Berasategui i Xabi Goikoetxea, i la tradició més excel·lent de Nandu Jubany i Fina Puigdevall. Irresistible!

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

EXPOSICIÓ

'Proyecto tetas'

Més de 60 dones, d'entre 18 i 85 anys, han participat en aquest projecte de Berta García-Lacht que lluita contra els canons de bellesa establerts, la hipersexualització dels cossos de les dones i el patriarcat.

→ Pati Llimona. M: Jaume I. Fins al 23 de març. De dl. a dv., de 9 a 21.30 h. Ds., de 10 a 14 i de 16 a 20 h.

FESTA

Festa del consumidor

L'Agència Catalana del Consum fa quinze anys que vetlla pels drets de tots els consumidors. Per celebrar l'aniversari han organitzat una festa amb tallers educatius per a estudiants de secundària, la gravació en directe del programa *Tot és possible* de RAC 1 i un munt d'activitats sobre diversos temes, com ara els missatges de la publicitat, com saber què comprem, sostenibilitat, gestió

del temps d'oci i tecnologies, les consumim o ens consumeixen elles a nosaltres?

→ Plaça Comercial. M: Jaume I. Dv. 13, de 10 a 17 h.

RECITAL

Llach poeta

Dins de l'exposició *Lluís Llach. Com un arbre nu*, teniu aquest recital-homenatge amb la música en directe del pianista Albert Flores i la veu de Joan Berlanga.

→ Arts Santa Mònica. M: Drassanes. Ds. 14, 17.30 i 19 h.

FESTA

The Calçot Festival

Com el seu nom indica, us espera una megacalçotada popular a l'aire lliure amb vermut, mercat de segona mà d'On the Garage i música *non stop* a càrrec de Dadame, Pau Roca, Marc Gimeno i Sonido Tupinamba.

→ Parc del Clot. M: Clot. Dg. 15, de 10 a 19 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

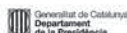
TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO
Plaça Relai, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Director d'Operacions Digitals Àlex Martínez | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccininno | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Díaz | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Ricard Martín, Alex Montoya, Anna Pacheco, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies i vídeos Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bernat Puigdollers, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Martínez, Marc Serena, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falco | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Office Manager Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripcions | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

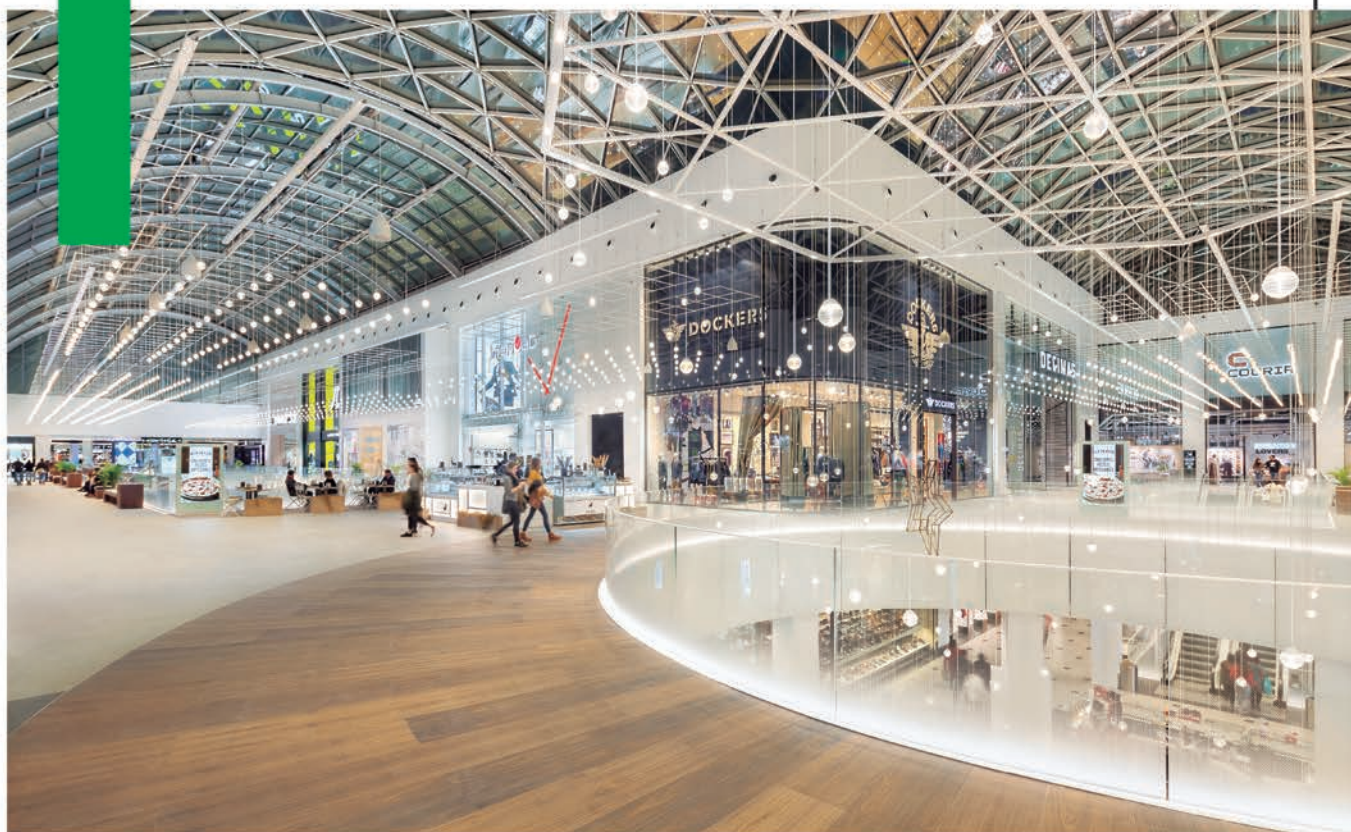

Diffusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

JAVIER SERRANO

Un aire més pur!

Diagonal Mar es vesteix de verd i lluita contra el canvi climàtic amb una campanya que té cura de l'aire, neteja els oceans i fomenta el reciclatge (amb premis inclosos)

AI, ELS ARBRES. Aquells éssers vegetals de formes, colors i textures infinites que decoren els nostres paisatges i aporten energia al nostre planeta. Sabíeu que, a més a més, també ens ajuden a netejar i eliminar la pol·lució de l'aire que ens envolta? Doncs sí! Les seves fulles, encara que semblin molt primes i sensibles, per dins estan plenes d'aigua. A través dels seus porus, absorbeixen els gasos contaminants de l'aire i amb l'aigua del seu interior els dissolen i els utilitzen com a fertilitzants. De fet, es calcula que, de mitjana, un arbre és capaç d'absorbir els gasos tòxics que emeten cent cotxes en un dia. Impressionant!

Ara, el centre comercial Diagonal Mar, amb la campanya 'Si reciclem, tots hi guanyem!', s'ha posat en les arrels dels arbres i ha volgut implicar-se de manera directa en la neteja de l'aire de la ciutat. A través de dues lones publicitàries fetes de productes ecològics, reciclables i

Sabíeu que...?

1. L'ús del transport públic ajuda a reduir en grans quantitats la contaminació a Barcelona. Algunes ciutats del món han abaixat el seu cost per afavorir-ne el seu ús i Luxemburg ha estat el primer país a fer que sigui totalment gratuït.
2. L'1 de gener es va posar en marxa la Zona de Baixes Emissions a la ciutat comtal i als seus voltants: una àrea de més de 95 km on es restringeix la circulació dels vehicles més contaminants i que permetrà millorar la qualitat de l'aire que respirem.
3. Podeu consultar minut a minut el nivell de qualitat de l'aire a la web de l'Ajuntament de Barcelona.

biodegradables, que absorbeixen les partícules de pol·lució de l'aire. D'aquesta manera, el centre està disminuint els nivells de contaminació de la ciutat com ho farien 80 arbres. Al·lucinant, oi?

Premis per plàstics!

Reciclar és un premi que beneficia tot el planeta, però ara, a Diagonal Mar, sortiu guanyant per partida doble: si dipositeu envasos buits per reciclar en les dues màquines que hi ha ubicades a la rotonda central del centre comercial, rebreu uns tiquets que es podran acumular. Tots els punts es podran bescanviar, entre l'1 i el 15 d'abril, per ampolles reutilitzables o per targetes de regal que es podran utilitzar en el mateix centre. Aproveiteu aquesta oportunitat per visitar un Diagonal Mar més verd que mai i no us oblideu de reciclar molt més enllà dels plàstics!

→ Diagonal Mar. Diagonal, 3. M: El Maresme | Fòrum. Fins al 31 de març. diagonalmarcentre.es

Els millors espectacles,
són dins o fora de Broadway?

norwegian

Si no hi vas,
no ho viuràs.

Barcelona – Nova York

Per trajecte des de

130 €

Barcelona

Nova York

**Fort Lauderdale/
Miami**

Chicago

San Francisco

Los Angeles

ARE YOU READY?

Fem un repàs de la indústria 'gamer' de Barcelona a partir dels seus creadors i creadores, dels estudis d'èxit instal·lats a la ciutat i una selecció dels millors videojocs perquè t'animis a jugar, si encara no ho has fet mai

Per Ricard Mas

ESCOLES...

→ENTI-UB

L'Escola de Noves Tecnologies Interactives ofereix un màster de Game Design & Business F2P per a mòbils; també diversos graus com Desenvolupador de Videojocs, Conceptualitzador i Dissenyador de Jocs, i cicles formatius sobre animació 3D i apps multiplataforma. També té un màster de Gamificació.
→ Diputació, 231. M: Universitat. enti.cat

START!

BARCELONA, NOVA GENERADORA DE VIDEOJCS

Barcelona era una ciutat morta, per al videojoc. Sí, podem explicar anècdotes, com que Overkal (1973-1974), el clònic europeu de la pionera consola Magnavox Odyssey, es fabricava aquí. O que durant la dècada del 1990 hi havia un estudi, New Frontier –després Bit Managers–, que desenvolupava jocs per a consoles desobretaula i portàtils. Però els millors creadors, com Gonzo Suárez –*Commandos: Behind enemy lines*, 1998– i Enric Álvarez –*Castlevania: Lords of shadow*, 2010–, van haver d'anar a Madrid a guanyar-se la vida.

Les distribuïdores manaven molt, en el món del videojoc físic. I les distribuïdores eren a Madrid... Fins que el món va canviar. El 2007 ja teníem una nova generació de consoles –PS3 de Sony, Xbox 360 de Microsoft i Wii de Nintendo–, amb la qual podríem comprar jocs per internet, sense haver-ho de fer en una botiga física. Va ser el començament del fenomen *indie*.

L'abril del 2007 vaig conèixer Dani Sánchez-Crespo. Em va explicar que havia contactat amb Sony i que els havia venut una idea de joc. Tres anys després vam assistir al triomf mundial d'*Invizimals*, un joc per a la portàtil PSP que, mitjançant una càmera, utilitzava la realitat augmentada. Penso que ha estat el producte cultural català més exportat de la història.

No n'èrem conscients, però feia un any que a la ciutat se celebrava el Mobile World Congress. Tot just acabava d'aparèixer, als Estats Units, l'iPhone.

El 2011, el Congrés Internacional de Videojocs i Oci Interactiu Gamelab abandonava Gijón per instal·lar-se a

Gris

Un dels videojocs estrella fets a Catalunya per la multipremiada Nomada Studio

Barcelona. Des d'aleshores, cada juny desembarquen a Barcelona els actors més importants del sector, i comparteixen les seves experiències professionals. Durant el congrés, es concedeixen els premis Gamelab, que compten amb el suport de les principals organitzacions del sector. La majoria dels guardons són per a estudis de Barcelona. El 2019, per exemple, *Gris*, del desenvolupador independent Nomada Studio, es va endur vuit premis, inclòs el de Millor Joc de l'any.

I mentre vèiem néixer petits estudis que han assolit l'excel·lència i el reconeixement global –Socialpoint va ser adquirida per 250

milions d'euros!–, n'hi ha hagut de grans i internacionals, com Digital Legends, Riot Games i King, que s'han instal·lat a Barcelona.

Segons el *Llibre blanc de la indústria catalana del videojoc 2018*, a Catalunya hi ha 189 empreses i estudis de videojocs. La immensa majoria, en l'àrea metropolitana de Barcelona. El 82% d'aquestes empreses té menys de deu anys. Donen feina a 2.982 treballadors i el 2017 van facturar 367 milions d'euros: el 52% del total de l'Estat. El 83% de la facturació prové dels mercats internacionals. I, afegeixo jo, encara no han rebut un sol Premi Nacional de Cultura!

→ CITM-UPC

El Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia de Catalunya, amb seu a Terrassa, ofereix un grau oficial de Disseny i Desenvolupament de Videojocs; així com la 17a edició del màster d'Advanced Programming for AAA Video Games dirigit a graduats en informàtica o enginyeria. Un curs pioner a Europa.

→ Igualtat, 33 (Terrassa). citm.upc.edu

→ LA SALLE-URL

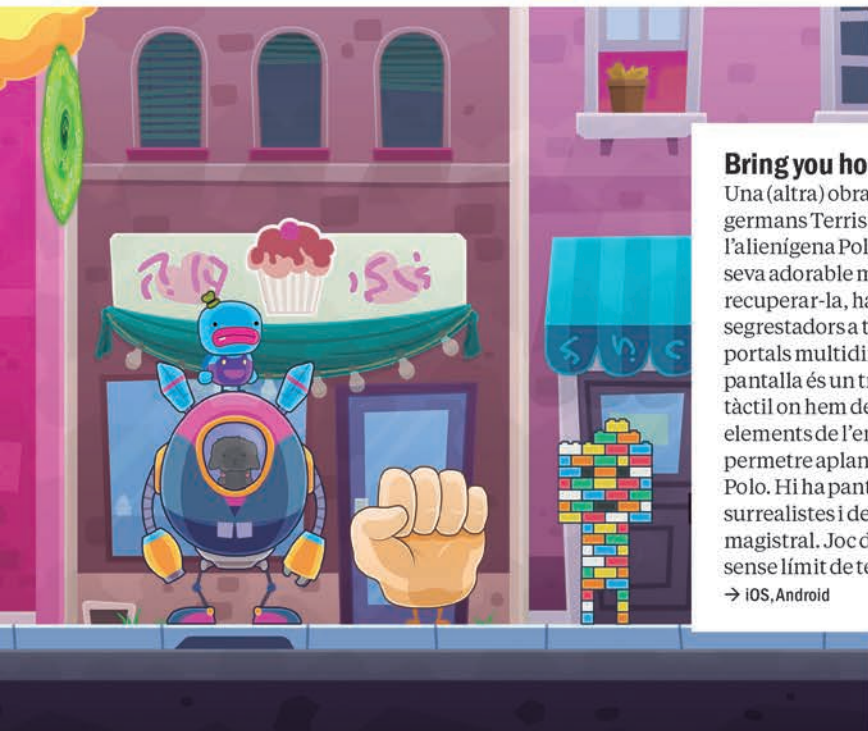
Imparteix un grau d'Enginyeria Multimèdia especialitzat en videojocs que permet als alumnes desenvolupar apps per a qualsevol tipus de plataforma. També ofereix altres graus d'Enginyeria Multimèdia, així com dobles titulacions d'Enginyeria Informàtica i graus d'Animació i Efectes Visuals.

→ Sant Joan de la Salle, 42. FGC: El Putxet. salleurl.edu

TOP!

VICIA'T! ELS TRES MILLORS VIDEOJCS FETS A BARCELONA

Bring you home (2018)

Una (altra) obra mestra dels germans Terris i Alike Studio: a l'alienígena Polo li segresten la seva adorable mascota. Per recuperar-la, ha de perseguir els segrestadors a través d'uns portals multidimensionals. Cada pantalla és un trencaclosques tàctil on hem de situar els elements de l'entorn per permetre aplanar el camí de Polo. Hi ha pantalles realment surrealistes i de disseny magistral. Joc de prova i error, sense límit de temps o vides.

→ iOS, Android

Gris (2018)

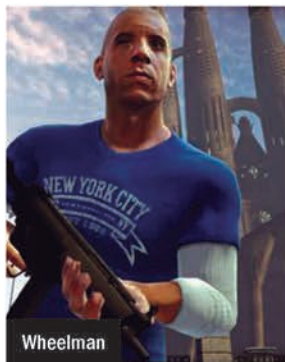
El dissenyador Conrad Roset i els programadors Adrián Cuevas i Roger Mendoza han creat aquesta meravella del gènere de plataformes que, a part de ser visualment molt atractiva, i de tenir una banda sonora increïble dels barcelonins Berlinist, adopta una jugabilitat fluïda. Una jove, Gris, ha de superar el dolor i la tristesa d'una pèrdua, travessant un món sense color. En aquest viatge d'autodescobriment i superació els colors seran totalment fonamentals.

→ Nintendo Switch, Windows, PlayStation, iOS

Asphalt 9: Legends (2019)

El darrer lliurament d'aquesta nissaga de carreres urbanes per a dispositius mòbils ha estat realitzat per Gameloft Barcelona, l'estudi català d'aquesta multinacional francesa. En aquest joc podrem conduir versions hiperrealistes de Ferraris, Porsches, Lamborghinis i W Motors per les ciutats més espectaculars del planeta. Està basat en un model *free-to-play*, o sigui que podem jugar-hi gratis, però determinats avantatges es desbloquegen pagant.

→ iOS, Android, Windows, Nintendo Switch

Wheelman

ABCN

VIDEOJCS AMBIENTATS A LA CIUTAT

01. Screwie (1987)

La primera aparició de Barcelona en un videojoc és del 1987. Es tracta d'una pantalla d'un joc de plataformes per a ZX Spectrum titulat *Screwie* (*Nuevo mundo*), on hi veiem la façana de la catedral.

02. Pang (1989)

Pang, també conegut com a *Buster Bros*, va ser un clàssic de fama mundial. En tres de les pantalles d'aquest addictiu plataformes apareix, de fons, la Sagrada Família. No serà per tòpics.

03. Tony Hawk's Underground 2 (2004)

El rei de l'*skateboarding* ambienta algunes pantalles del seu joc de simulació esportiva en l'estació de Sants, el Park Güell i el port. També hi surt un toro que hem d'espantar llançant-li tomàquets.

04. Wheelman (2009)

A veure, Vin Diesel atraca un banc a plaça Catalunya i el persegueixen per les rondes els Mossos d'Esquadra. Si volem, podem atropellar gent... A l'Ajuntament no li va fer gaire gràcia.

05. BMX The Game (2017)

Barspin Studios va desenvolupar aquest simulador de bicicletes BMX, amb alguns espais des de Barcelona, com el Born i plaça Catalunya. Havia d'aparèixer el 2017, però no se'n sap res.

GO!

ON JUGAR...

→ ZOOOM

A més de visitar l'exposició *Gameplay. Cultura del videojoc*, visiteu aquest espai habilitat pel CCCB per passar a l'acció. Està organitzat en set racons i té un aforament de 36 persones. L'estada màxima és de 45 minuts i s'hi pot jugar en solitari o en comunitat. Hi podreu anar fins al 13 d'abril.

→ Montalegre, 5. M: Universitat. cccb.org

CREDITS

SENSE ELLS I ELLES, NO HI HA DIVERSIÓ: PARLEM AMB CREADORS

IVAN MORENO

Dani Sánchez-Crespo

Tant se valsi no us agraden els videojocs. Seguiu el Twitter de Daniel Sanchez-Crespo, i descobrireu mètodes creatius. El @DaniNovarama és un creador genial. Sony no sabia com vendre la càmera de la portàtil PSP, el Dani es va inventar un joc que la feia atractiva i imprescindible: *Invizimals*. Total, cinc seqüeles, animes, figuretes, cromos, còmics... Proveu *Killsquad*, el seu darrer joc d'acció cooperativa. És molt addictiu.

→ @DaniNovarama

Germans Terris

Entre els Grimm i les Wachowski, Marc i Xavi Terris escullen, a Alike Studio, el seu propi estil: disseny d'art impecable, i animacions de primer nivell. La poètica sura en la narrativa: *Love you to bits* (2016) és la recerca de l'estimada-robot, espargida en bocinets. *Bring you home* (2018) relata la recerca d'una mascota alienígena segrestada. *A Very little nightmares* un infant amb impermeable groc ha de fugir d'una estranya –i mortal– mansió.

→ @AlikeStudio

Mariona Valls

Jove directora d'art i artista gràfica, Mango Protocol és el seu propi estudi de videojocs

Mariona Valls

La vida de la Mariona és característica de la generació *millennial*. Llicenciada en Belles Arts i professionalment preparadíssima, treballava fent caramels a Papabubble fins que es va lliurar en cos i ànima a Mango Protocol, el seu estudi de videojocs. N'és la directora d'art, i ha creat un univers psicòtic on transcorren les aventures de *MechaNika* i *Agatha Knife*. Ara estan enllestit *Colossus down*. D'innocència, tendresa i humor negre, no els en manquen.

→ @marionshkav

Carlos Coronado

Aquest geni solitari es va estrenar en el món de videojoc amb *Warcelona* (2011), un mapa del joc de zombis col·laboratiu *Left 4 dead 2* amb l'entorn de plaça Espanya i l'avinguda Maria Cristina reproduïts amb total fidelitat. El 2014 va crear *Mind: path to Thalamus*, el viatge interior d'una persona en coma, basat en el *land art* (i al qual podeu jugar en RV). El seu darrer joc és *Koral* (2019), un bellíssim i relaxant trencaclosques ambientat en el món submarí.

→ @CarlosGameDev

Xavier Carrillo

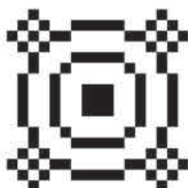
Va fundar Digital Legends el 2001, orientat a programar jocs per a telèfons mòbils, com el Nokia N-Gage. El 2008, Steve Jobs el va convidar a presentar un videojoc per al nou iPhone, *Kroll*, que havia programat en tan sols vuit dies. El van veure milions de persones. Des d'aleshores, Digital Legends ha programat jocs per iOS i Android com *Battlefield Bad Company 2* (2011), *Respawnables* (2012) i el disparador multijugador *Afterpulse*, també per a Apple TV.

→ @Xavier_Carrillo

→ AFTERLIFE

Lloc de referència per a la cultura *gamer* de la ciutat: aquí pots sopar mentre mires una partida dels eSports més populars. El personal és, esclar, especialitzat i pots compartir amb ells experiències. També organitzen tornejos i xerrades. És un punt de trobada per a jugadors veterans i novinguts.

→ Marià Cubí, 192. M: Hospital Clínic. afterlifebar.com

→ ELITE GAMING

Una de les seues a Barcelona d'aquesta franquícia amb punts arreu d'Espanya. Disposa d'ordinadors i instal·lacions d'última generació i una àmplia oferta de jocs. És com el gimnàs d'alt rendiment dels *gamers*: seients especialitzats i còmodes, i wifi a tota velocitat. No voldràs acabar la partida.

→ Sepúlveda, 84. M: Rocafort. elitegamingbarcelona.com

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Exemplar de còmic subterrani

El Graf reuneix a la Fabra i Coats el millor del còmic d'autor i l'edició independent. L'Erica Aspas li treu punta al llapis

DE QUÈ VA...

La gran trobada del còmic independent.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir, conèixer i riure!

→ Fabra i Coats.
M: Torres i Bages. Ds.
14, d'11 a 21 hores i
dg. 15, d'11 a 19 h.
Zona d'expositors: 2 €.
Activitats: gratis.
grafcomic.com

PAREU ATENCIÓ I veureu que el còmic està a tot arreu. Publicat, òbviament, però també a les pel·lícules, sèries, publicitat, a les xarxes socials i fins i tot a molta roba que portem. El calaix de les oportunitats a grans editorials no està obert per a tothom, per això són molts els artistes que busquen altres alternatives com l'autoedició i els fanzins. D'això va el Graf, punt de trobada per al còmic d'autor i l'edició independent i referent de l'escena que celebra la vuitena edició a Barcelona a la Fabra i Coats dissabte 14 i diumenge 15 amb expositors, xerrades i tallers, els tres eixos fonamentals de la fira.

A la zona de mercat, enguany s'apleguen més de cent expositors entre editorials independents –Astiberri, Fulgencio Pimentel, La Cúpula, Bang–, col·lectius d'autoedició, petits projectes editorials –Libros de Autoengaño, Editorial Marmotilla– així com artistes que estaran venent la seva obra

o signant exemplars, com és el cas de Rosa Codina, Luna Pan i Francisco Riobobos, entre molts d'altres.

Sadollada la part més consumista del fanàtic del còmic, passem a la programació cultural –a l'Espai Bota i gratuïta– i on trobareu taules rodones, xerrades amb autors i classes magistrals a càrrec de reconeguts del còmic com ara Miguel Gallardo, Ana Galvañ, Cristina Daura, Miguel Noguera, Carlo Padià, i el cineasta Javier Ruiz Caldera.

La part de tallers de creació és molt llaminera, tant que moltes places estan exhaurides: consulteu la web del Graf per comprovar com està el tema. De moment, us en destaquem uns quants. Roberto Massó impartirà un sobre còmic i abstracció: en què consisteix i com es desenvolupa una idea amb

aquesta tècnica; també teniu un taller per crear un fanzín senzill amb les vostres fotos d'Instagram; i un altre que dirigirà Marta Cartu –autora del cartell de l'edició d'enguany– on es crearan històries que funcionen en bucle.

La canalla tindrà el seu propi espai, el Minigraf, amb contacontes, tallers i activitats coordinades per Laura Bernis,

Nadia Hafid i Noemí Jiménez, autores de llibres infantils i juvenils.

I això no és tot, falta el gran sarau! Dissabte a la nit tindrà lloc *La fiestaca del Graf*, amb el concert de la banda postpunk Sex Shop Boyz, la cerimònia d'entrega dels Premis

Golden Globos –premis del còmic indie organitzats pel col·lectiu IluStation– i la sessió de DJ Pierre Patán. ■

EL TOP 3

L'esperit irlandès arriba a Barcelona per celebrar Saint Patrick's Day.

↑ La festa als pubs

Les seus de l'autèntica festa irlandesa són els pubs, i a Barcelona en tenim uns quants que, del dia 13 i fins al 17 –la festa grossa–, tenen programació especial.

→ George Payne. M: Urquinaona / Michael Collins. M: Sagrada Família.

↑ Orquestra Celta de Barcelona

Més de 40 músics dalt de l'escenari interpretaran peces de música celta acompanyats per danses irlandeses i la narració d'històries, contes i llegendes celtes.

→ Sala Barts. M: Paral·lel. Dg. 22, 19 h. A partir de 15 €.

↑ Sant Patrici a Nou Barris

A la plaça de Can Basté celebren el Dia d'Irlanda amb una cercavila, la música tradicional d'Introbaveritas, i taller i exhibició de danses celtes amb Nuala Irish Dancers.

→ Plaça de Can Basté. M: Virrei Amat. Ds. 21, 10.30 h. Gratis.

No t'avorriràs si mires [timeout.cat/marc](https://www.timeout.cat/marc)

OH LA LA!

FESTIVAL DE CINEMA FRANCÒFON
DE BARCELONA

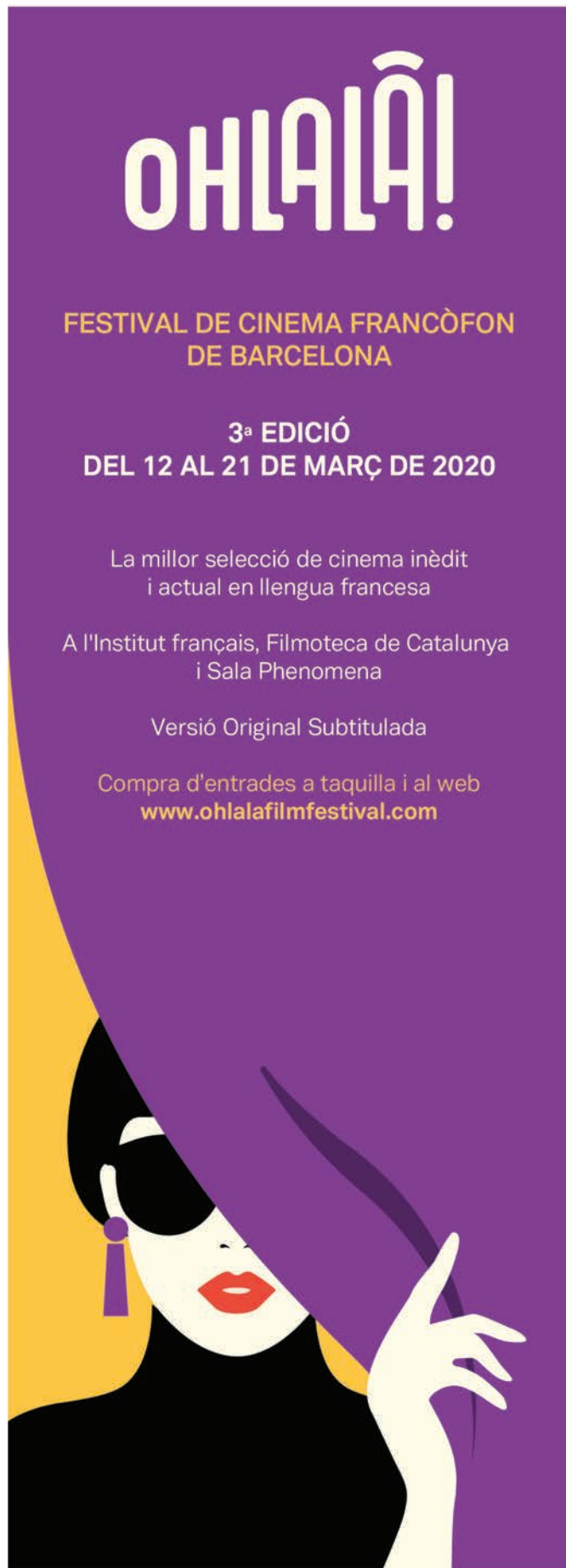
3ª EDICIÓ
DEL 12 AL 21 DE MARÇ DE 2020

La millor selecció de cinema inèdit
i actual en llengua francesa

A l'Institut français, Filmoteca de Catalunya
i Sala Phenomena

Versió Original Subtitulada

Compra d'entrades a taquilla i al web
www.ohlalafilmfestival.com

Vine a les activitats familiars que tenim preparades al **Museu Marítim de Barcelona!**

Monstres i sirenes

T'hi esperem!

Inscripcions i més informació a www.mmb.cat

CAP

DE SETMANA

IDEAL

Divendres

OVNI. Finals d'hivern

La mostra de vídeo OVNI (Observatori de Vídeo No Identificat) presenta una quarantena de treballs del seu arxiu dividit en quatre sessions que reflexionen sobre el record. Divendres veurem peces sobre la Guinea colonitzada i el regne de Saba.

→ CCCB. M: Universitat. De dj. 12 a dg. 15. De 19 a 23 hores. Gratis.

CINEMA

'Jóvenes ocultos' + 'Pesadilla en Elm Street'

El divendres 13 toca sessió doble de terror dels 80. Mai els jerseis de ratlles havien fet tanta por!

→ Phenomena. M: Sant Pau-Dos de Maig. 21 h. 12 €.

LITERATURA

Parlem amb... Elvira Lindo

L'autora passa per la Biblioteca Jaume Fuster per parlar sobre la seva novel·la *A corazón abierto* amb els seus lectors.

→ Biblioteca Jaume Fuster. M: Lesseps. 19 h. Gratis.

ART

Mamá es dibujante

Mostra col·lectiva on una vintena d'artistes donen la seva visió de l'embaràs, el part i la lactància.

→ El Diluvio Universal. M: Fontana. De dt. a ds., de 17 a 20 h. Gratis.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

MÚSICA

Azucarillo Kings

Vint anys després de la publicació del seu primer disc i després de disset anys sense tocar junts, els Azucarillo Kings ens tornen a fer ballar al Sidecar.

→ Sidecar. M: Liceu. 22 h. 15 €.

CLUBS

¡Ay, qué rico!

Amb aquest nom tan suggeridor endevinem que aquesta sessió del Monumental Club està dedicada als ritmes llatins. I a la zona infantil teniu el concert de Xiula!

→ La Monumental. M: Monumental. De 12 a 22 h. 5-10 €.

‘No es país para negras’

L'actriu Silvia Albert Sopale representa aquest monòleg humorístic al cicle Cític. A partir de diferents personatges ens parlarà de racisme, identitat i d'una història poc explicada, la de les dones negres espanyoles.

→ Ateneu Popular 9 Barris. M: Trinitat Nova. 20 h. 10 €.

Diumenge

VenTú!

Els diumenges són més amables gràcies al VenTú!, que ens farà remenar el cul amb la sessió de Mr. K!, Kimberly & Clark i Ferdiyei.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. De 17 a 1 h. Grátis.

MERCAT

Hola primavera. Happy Market

Ens preparem per a la nova estació amb moda de dissenyadors locals, peces de joieria i handmade, música, bar i fins i tot tarot.

→ Generator Hostel. M: Diagonal. De 13.30 a 21 h. Grátis.

ART

Visita en clau de gènere

Visita a la col·lecció del museu per veure el paper de les dones en l'època medieval.

→ MNAC. M: Espanya. 11.30 h. Inclou amb l'entrada.

MANIFEST
MANIFEST
MANIFEST
WILLIAM KLEIN MANIFEST
MANIFEST
MANIFEST
MANIFEST
MANIFEST

Biquini, Moscou, 1959 © William Klein, 2020

Exposició a La Pedrera fins al 5 de juliol

La Pedrera
Passeig de Gràcia, 92
Barcelona

www.lapedrera.com

#ExpoWilliamKlein

Fundació
Catalunya
La Pedrera

Telefónica
FUNDACIÓN

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Vivim la literatura

FA 10 ANYS que el FLIC, festival de literatura i arts infantil i juvenil, treballa per fomentar la lectura des dels primers anys de vida i fer-nos gaudir dels llibres en família. En aquesta edició d'aniversari la programació dedicada a la canalla es concentra el dissabte 14 i està formada per una desena d'activitats que us posaran cap per avall, literalment! Ens referim a *Maneres de llegir* que, emulant

l'obra de Bruno Munari *Ricerca della comodità in una poltrona scomoda*, us animen a buscar la postura més còmoda o surrealista per llegir dalt d'una butaca.

Tots els sentits es posaran en marxa en tallers on els petits hauran de dibuixar allò

que senten, deixaran volar la imaginació fent un cadàver exquisit, jugaran al veig-veig amb llibres bessons, resoldran un joc de pistes, i seuran a la butaca, es posaran els cascos i gaudiran de la literatura oral. També hi trobareu un espai de descoberta

per a infants de 5 mesos a 6 anys, així com una biblioteca portàtil. I a la Fira de Creació Literària hi trobareu llibres, obra gràfica i jocs de les principals llibreries de la ciutat. Una activitat gratuïta i per a tots els públics!

■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...

De gaudir de la literatura i la lectura amb tots els sentits.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és el desè aniversari del FLIC!

→ Museu del Disseny.
M: Glòries. Dv. 13 i ds.
14. 6,50 €.
flicfestival.com

TRISTAN PEREZ MARTIN

Vols fer pràctiques al Departament de Cultura?

Les beques són remunerades i t'aportaran experiència al sector públic.

Busquem titulats/des en:

Arquitectura
Biblioteconomia i Documentació
Disseny de videojocs
Disseny gràfic i Fotografia
Dret
Enginyeria industrial i multimèdia
Estadística, Ciències Polítiques i Sociologia
Economia i ADE
Humanitats
Història de l'art i Musicologia
Història i Antropologia
Periodisme i Comunicació
Turisme

Consulta'n tota la informació a:

● cultura.gencat.cat/ca/tramits
osic@gencat.cat

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Cinema

El top 5 a [timeout.cat/
cartellera-cine](http://timeout.cat/cartellera-cine)

ELADIO AGUDO / AMERICANA FILM FEST

Cineasta singular

El director Denis Côté parla del dol i de la por a la seva nova pel·lícula. Per Àlex Montoya

FA UNS DIES passava per Barcelona, convidat pel Festival Americana, per presentar *Antologia de un pueblo fantasma*, que ara arriba a la cartellera. Un relat difícil de definir, angoixant per moments, jugar en d'altres. "Jo era un gran aficionat al cinema de terror, però sempre he pensat que em resultaria molt complicat fer una pel·lícula de por convencional. Probablement soc massa esnob per al gènere i he de qüestionar-lo, més que no pas imitar-lo", adverteix d'entrada

Denis Côté. Destacat representant del cinema arribat del Quebec (amb permís de Xavier Dolan i Jean-Marc Vallée), aquest cineasta alt i tatuadíssim és un habitual del circuit de festivals, amb una dotzena de llargmetratges al curriculum (com *Curling* o *Boris sense Beatrice*), i premis a Berlín i a Locarno.

Un accident de cotxe, potser un suïcidi, inicia el malson d'*Antologia de un pueblo fantasma*. La jove víctima deixa destrossats els seus familiars, però també els veïns. 212 habitants que no necessiten ningú que els digui com fer les coses, ni tampoc com gestionar el dolor. Tots es coneixen, tots es donen suport. Per això, alguna cosa grinyola quan apareixen estranyes presències emmascarades. Côté segueix parlant de gèneres: "No la veig com un autèntic film de terror. De vegades ho pot semblar, i és cert que té alguns moments esgarriuosos, però crec que només jugo amb les convencions. En

realitat, aquesta és una història sobre el dolor, la desaparició de les petites comunitats i la nostra relació amb la figura de l'Altre".

Antic crític de cinema ("això fa que no m'afectin les crítiques, bones o dolentes", assegura), i amb una trajectòria que fuig dels tòpics, capaç d'innovar en la ficció i en el documental, i de trencar les barreres que

acostumen a separar-los, Côté veu el seu darrer treball com una continuació en la seva "obsessió per les persones que viuen al límit de la societat. Comunitats que estan poc preocupades per l'estat del món". Diu que "els habitants del poble del film estarien ben còmodes si el temps s'aturés i poguessin seguir amb la seva rutina. Però les coses evolucionen i han de trobar formes de fer front als nous dilemes. La pel·lícula és

una metàfora sobre la immigració i sobre com tractem els que són diferents". ■

"Tinc una obsessió per les persones que viuen al límit de la societat"

First love

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Dos joves innocents queden atrapats en una guerra mafiosa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè satisfarà tant neòfits com *connaisseurs* de Takashi Miike.

→ Dir. Takashi Miike (Japó-Regne Unit, 2019). 108 min.

UNA DE LES pel·lícules que, en el canvi de segle, van consagrar el japonès Takashi Miike com un agitador extrem del cinema de gènere, *Dead or alive*, s'obria amb un muntatge paral·lel saturat de violència, sexe, drogues i situacions *bizarre* en el cor de Tokio; una frenètica cascada d'imatges que, en menys de cinc minuts, contenia informació suficient per complir dues o tres pel·lícules.

Vint anys després, l'incombustible Miike –ja ha superat la marca de les cent pel·lícules darrere la càmera– planteja a *First love* un nou mosaic de criatures al límit: durant una llarga nit, un jove boxejador a qui han diagnosticat una malaltia terminal i una noia atrapada en una xarxa de prostitució es col·loquen en l'ull de l'huracà d'una trama de traïcions entre la Yakuza, les triades xineses, un policia corrupte i una psicòpata que pretén venjar la mort del seu enamorat. Els trets i les decapitacions estan a l'ordre del dia durant tot el metratge, electrificat per la jazzística banda sonora de Koji Endo, i no per audàcies excèntriques com ara una espectacular maniobra automobilística transformada en seqüència anime, però el fet que l'acció tingui temps de respirar i seguir les passes de la multitud de personatges dona a *First love* un inesperat equilibri en la posada en escena del caos. Això converteix el film en una excel·lent porta d'entrada a la inabastable filmografia miikeana i, alhora, en un festí pels seus seguidors més acèrrims. ■ Gerard Casau

Las letras de Jordi

DE QUÈ VA...

Documental sobre com comunicar-se amb un home amb paràlisi cerebral.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per com retrata una manera diferent de comunicar-se.

→ Dir. Maider Fernández Iriarte (Espanya, 2019). 70 min

EN UNA DE les escenes de *Las letras de Jordi*, veiem com la directora, Maider Fernández, truca per telèfon a la residència on es troba el Jordi, un home de 51 anys que va néixer amb paràlisi cerebral. Ella el felicita pel seu aniversari, i ell intenta donar-li les gràcies, però li costa, perquè el Jordi no pot parlar i ha de recórrer a una taula amb lletres per expressar-se. L'escena posa de manifest de què va aquest documental fet amb molt poc i que incideix en la comunicació. La relació de la cineasta amb el seu protagonista pot resultar controvertida per moments, quan més es manifesta l'interès d'ella de fer una pel·lícula de la condició d'ell; però la pel·lícula se'n surt quan es fixa en les mans del Jordi i retrata així una altra forma de llenguatge. ■ Violeta Kovacsics

Y llovieron pájaros

DE QUÈ VA...

La vida de tres vells ermitans s'altera amb l'aparició de dues dones.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar que fer-se gran no vol dir resignar-se a deixar de viure.

→ Dir. Louise Archambault (Canadà, 2019). 127 min.

L'ESTIL QUE HA escollit Louise Archambault per realitzar aquesta adaptació de la novel·la de Jocelyne Saucier és, més que clàssic, conservador. Però potser aquesta era l'única forma que l'autèntica revolta que amaga la història aflorés amb tota la seva grandesa. Tres homes grans viuen aïllats al bosc. La mort d'un d'ells coincideix amb l'arribada de dues dones, una jove fotògrafa i una dona de més de 80 anys que cerca la llibertat. Tot emmarcat en un paisatge amenaçat pel foc, i representat als emocionants quadres amagats de l'home que ha mort. En la seva estrena al Festival de Sant Sebastià es va acusar la pel·lícula de ser "un film de bons sentiments". Però això no necessàriament ha de ser dolent, jo crec que està bé que hi hagi films de "bons sentiments". ■ Nuria Vidal

La canción de los nombres...

DE QUÈ VA...

Un nen, refugiat jueu i virtuós del violí, viu marcat per la por.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè mostra una cara insòlita dels relats sobre els jueus i l'Holocaust.

→ Dir. François Girard.
(Canadà, 2019).
111 min.

FRANÇOIS GIRARD ÉS un especialista en sensibilitat musical i poesia cinematogràfica, com ja va demostrar a *El violín rojo* i a *El cor*. Ara s'endinsa en un relat on els estigmes de l'Holocaust continuen molt presents a través de la mirada d'un nen amb un do per tocar el violí, membre d'una família jueva que ha d'encarar la desaparició dels seus éssers estimats mentre el món mira cap a un altre costat i només para atenció al seu virtuosisme. La música i el relat històric i polític són la base d'una pel·lícula que penetra en el passat per seguir furgant en la memòria d'un poble ultratjat.

La canción de los nombres olvidados aglutina diferents espais temporals per explicar una història de desavinença dels ideals i de reconciliació, d'enteniment i de respecte cap a aquells que s'han sentit menystinguts i oprimits. Tot això a partir d'un dispositiu argumental rígid que no deixa lloc per al sentimentalisme ni per a la propaganda emocional. Els sentiments només provenen dels sons, de la música. ■ *Bea Martínez*

Antología de un pueblo...

DE QUÈ VA...

Una literalment terrorífica visió del problema de la despoblació.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

No hi ha cap dubte que Denis Côté és un cineasta amb un estil propi.

→ Dir. Denis Côté
(Canadà, 2019). 97 min.

A MIG CAMÍ entre el gènere fantàstic i la falla política, el darrer film del canadenc Denis Côté no acaba mai de definir-se ni de trobar el seu to. Això no vol dir que no tingui virtuts: el retrat d'aquest poble on els morts no desapareixen, sinó que continuen voltant pels carrers al costat dels vius, aconsegueix una atmosfera evanescent i inquietant que la música i el disseny de so encara fan més misteriosa i flotant. Però l'acumulació de petites vinyetes, d'escenes sempre aïllades i de vegades massa anecdòtiques, així com el caràcter excessivament explícit del seu discurs sobre la desaparició de determinades formes de vida als pobles petits, acaben construint un relat mecànic i repetitiu. Aquesta és la gran contradicció del cinema de Côté: de *Curling a Boris sense Béatrice*, i ara també a *Antología de un pueblo fantasma*, repeteix sense treva unes trames amb infinites possibilitats i una gran capacitat hipnòtica que podrien ser més efectives si es plantegessin des d'una posada en escena realment rigorosa. ■ *Carlos Losilla*

LES MILLORS PEL·LÍCULES DE L'OHLALÀ FESTIVAL DE CINEMA FRANCÒFON

7 Una relación privada

Nathalie Baye no serà a Barcelona per motius de salut, però se li dedica una retrospectiva on brilla aquest film, que va consolidar Sergi López a França.

→ Filmoteca. Dv. 13, 19.30 h.
Ds. 14, 21.30 h. 4 €.

6 Ceux qui travaillent

Amb el gran Olivier Gourmet com a cap de cartell, l'òpera prima dels seus Antoine Russbach és una contundent denúncia de buscar l'èxit a qualsevol preu.

→ Institut Français. Ds. 14, 20.30 h. 7 €.

5 Adam

Història de maternitat, amistat i sororitat, el primer llarg de la marroquina Maryam Touzani retrata la realitat del seu país en un viatge als records d'infantesa.

→ Institut Français. Dj. 19, 21 h. 7 €.

4 Adoration

Amb l'aval d'un Premi Especial del Jurat al Festival de Sitges, aquest film de Fabrice Du Welz converteix un amor d'adolescència en alguna cosa més fosca.

→ Institut Français. Dv. 13, 21 h. 7 €.

3 Camille

Aquest retrat de la vida (i l'assassinat) de la fotoperiodista Camille Lepage, i el seu darrer viatge a l'Àfrica, fou una de les revelacions del Festival de Locarno.

→ Institut Français. Dc. 18, 21 h. 7 €.

2 Papicha

El poderós crit de llibertat de la protagonista és un bon resum d'aquesta fabulosa mirada a l'Algèria dels anys 90, en què la religió estava a punt de canviar-ho tot.

→ Institut Français. Dg. 15, 18.15 h. 7 €.

1

La Belle Époque

Amb tres premis César al sarró, aquesta comèdia amb fons tràgic i tocs fantàstics, i amb un repartiment de luxe (Daniel Auteuil, Fanny Ardant, Guillaume Canet...), és l'escollida per inaugurar el festival.

→ Phenomena. M: Sant Pau | Dos de Maig. Dijous 12, 20 h. 8 €.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

PARLEM AMB...

Àlex Rigola

EL DIRECTOR TORNA a Txékhov després de les grates experiències d'*Ivànov* i *Vania*. Ho fa a La Villarroel, on va estrenar *Marits i mullers*, amb *La gavina* i un repartiment insòlit (Nao Albet, Pau Miró, Xavi Sáez, Mónica López, Melisa Fernández i Roser Vilajosana) que posarà en pràctica la posada en escena revolucionària que ha desenvolupat Àlex Rigola en els últims anys.

Fa quatre anys que estàs revisant Txékhov. Què hi has trobat?

Interrogar-me a mi mateix. Posar-me en dubte i, per tant, d'alguna manera, posar en dubte l'espectador. Vull que es faci preguntes, que vegi empremtes de vida, trossos de vida.

Trobar trossos de vida en un teatre és el més complicat de fer...

Exactament. Porto quatre anys tancat en això. Hi ha moments en què succeeixen coses molt maques. No ens estem inventant res, però de vegades hi són,

aquestes veritats. M'interessen més les persones que els personatges, que s'expliquin mitjançant el text de Txékhov.

Tens un càsting molt rar...

Tinc un càsting molt de veritat. Per exemple, les dues protagonistes de l'obra són una actriu ja madura que porta tota una carrera i una actriu que està començant, i això és el que veurà la gent a l'escenari: Mónica López i Melisa Fernández. També es trobarà un jove director, actor i autor que es confronta amb un autor i director més madur: Nao Albet i Pau Miró. És interessant no saber on acaba Txékhov i on comença en Nao.

Has reescrit la peça?

És una peça que parla molt del teatre i té aquesta empremta dura, de trobar la nostra existència. Fem servir la història i els neguits dels actors, envoltats dels meus neguits, sobre aquesta professió... En la ficció per la ficció, ens guanya el cine. En la narració ens

guanya la novel·la. Però el teatre és un espai de debat, que et permet parlar amb el públic directament, mirant la gent als ulls.

Com ho fas?

Hi ha unes formes de joc, tant dramàtiques com actorals, un decàleg, que quan hi són, fa que tot funcioni. Fa que passin coses a l'escenari. Veus com els actors es posen en present.

Ets més de Trigorin o de Treplev?

Em veig en moltes coses de tots dos. Però també em veig en els 50 anys de la Mónica López i en un possible desconeixement de la

generació més jove. També em veig en l'amor no correspost de la Mel. Un amor no correspost que travessa tots els personatges. La recerca d'aquest amor per donar sentit a la seva existència i com aquest amor, que tenen tots ells, el puc traslladar a aquesta feina. En un vol i dol. És patiment i plaer alhora. *La gavina* és un homenatge al teatre.

Què hi ha a *La gavina de Vania*? Passes de 60 espectadors en una caps a un teatre convencional. Es perd una mica d'intimitat. Però, al final, són els actors despullats. Els actors juguen

“Perquè aparegui la veritat, el més important és no dir mentides”

entre ells. Vull que aparegui la veritat i, perquè això sigui així, el més important és no dir mentides. Hem d'estar vius a l'escenari. No és una desconstrucció de la peça...

És una apropiació?

Una revisió i una apropiació absoluta.

Què guanyes fent que els actors es diguin pel seu nom?

Segueixo amb les veritats. Això modifica molt el text. No puc

dir que el Nao està deprimat, perquè no ho està.

No deixes que s'aprenquin el text?

Fins una setmana abans de l'estrena...

Durant segles, els actors han explicat emocions. Però no són ells els que han de viure emocions, sinó que és el públic qui s'ha d'emocionar. Les emocions poden néixer, però no les hem d'anar a buscar.

■ Andreu Gomila
→ La Villarroel. M: Urgell. Fins al 26 d'abril. 24 €.

El quadern daurat

OBRA DE LA SETMANA

SILVIA POCH

DE QUÈ VA...

Els conflictes d'una dona enmig dels conflictes del seu temps.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'esplèndida actuació de Nora Navas.

→ T. Lliure: Montjuïc.
M: Poble Sec. Fins al 12 d'abril. 7-29 €.

DESPRÉS DE MESOS de postdramatisme i *performance*, el teatre dramàtic torna al Lliure amb una versió de la famosa i feminista novel·la de la Nobel Doris Lessing, *El quadern daurat*, que explica la crisi emocional, política i artística d'una escriptora bloquejada i sumida en un caos existencial. Una dona compromesa, lluitadora i que, davant de la impossibilitat d'escriure, reflecteix

les seves angoixes, les seves activitats i relacions sentimentals en quatre quaderns de quatre colors. En el negre recorda la vida a Rhodèsia del Sud. En el vermell, la militància al Partit Comunista anglès. El groc és l'esborrany d'una possible novel·la sobre la seva vida amorosa. I el blau, un dietari de les sessions amb una psiquiatra.

No era fàcil portar a l'escenari una història formalment complexa i tan voluminosa. Carlota Subirós se'n surt prou bé perquè tant la dramatúrgia com la posada en escena il·luminen amb claredat, encara que força esquemàticament, l'èpica femenina d'aquesta dona i el seu pensament en temes tan universals com el matrimoni, el sexe, el masclisme, la violència i el desencís de la sempre esperada revolució. L'abast del projecte i la tendència de Subirós a refredar les emocions dels personatges impedeix, però, anar més enllà de l'epidermis dels conflictes interns d'Anna Wulf, epicentre al voltant de qui giren la resta dels personatges. Nora Navas li posa veritat i credibilitat durant les dues hores i mitja de funció, sobretot quan té al costat Mia Esteve, esplèndida com la seva íntima amiga Molly. ■ Santi Fondevila

Solitud

DE QUÈ VA...

El periple vital d'una dona envoltada d'homes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir de la sonoritat de la nostra llengua.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 5 d'abril. 12-24 €.

MAY ZIRKUS / TNC

LA DIRECTORA ALÍCIA Gorina escriu al programa de mà: "Quan vaig proposar de fer *Solitud* em van dir que era un projecte condemnat al fracàs: impossible plasmar la descripció del paisatge, la simbiosi entre aquest i el cos femení de la protagonista; impossible fer teatral la complexitat i la riquesa de l'ús de la llengua i, sobretot, impossible superar l'experiència individual... de llegir la novel·la". Un seguit de reptes que, malgrat l'esforç, diria que no s'han superat en bona part degut a una dramaturgia molt lineal i narrativa que converteix el lector de la novel·la en escoltador d'un audiollibre.

No hi ajuda el moviment constant de les quatre regidores tot creant un singular i simbolista espai escènic durant un primer acte feixuc i sense clímax. No veiem la muntanya fins a la part final del segon acte, quan Mila passeja amb el pastor. No la veiem a ella i el seu conflicte fins al magnífic monòleg de Maria Ribera que tanca la proposta d'un segon acte més ben travat, amb bons apunts de direcció. ■ S.F.

La volta al món en 80 ties

DE QUÈ VA...

Cabaret didàctic feminista.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per aprendre de nou el cànon de l'excel·lència a partir de les dones que han fet història.

→ Sala Atrium.

M: Tetuan. Fins al 29 de març. 19 €.

EN PLENA SINTONIA amb *FEM* (la llista de Lourdes), muntatge de Teatre Kaddish que explicava la història de l'art a partir de les dones, la proposta de Georgina Llauredó (performer i dramaturga), Cristina Martínez (pianista i performer) i Joan Codina (director i dramaturg) obre el focus a la contribució de les dones a la ciència, les arts, el pensament i la política. Per posar remei a aquest oblit, la Sala Atrium acull un cabaret didàctic feminista que amb ironia recorre una selecta biografia de pioneres i revolucionàries sense les quals és impossible entendre el món en què vivim, però a les quals no sabem posar ni cara ni nom.

Aquest divertit espectacle parodia els codis de la cultura emocional i popular televisiva per connectar amb més facilitat amb el públic. Cançons, concursos, dives del pop empoderades, per compondre un xou lleuger en la forma i contundent en el fons. Un missatge tan clar i amè com demolidor sobre la sistemàtica omissió del talent femení, si no apropiació per part dels homes dels seus èxits. ■ Juan Carlos Olivares

dansa.

Quinzena metropolitana.

OCD Love
L-E-V Dance Company
Sharon Eyal
i Gay Behar

Mercat de les Flors. Barcelona
20 i 21 de març

www.dansametropolitana.cat
#dansametropolitana

Organitza:

Amb el suport de:

Patrocina:

Col·laboren:

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

El futur és ara

Els Kids from Mars van a tota pastilla: presenten EP però ja tenen cançons noves en castellà. Per Borja Duñó

PUGEN AL TERRAT de Time Out, s'aboquen a la plaça Reial i exclamen: "guau, *Barna city!*". Fan *stories*. Estan contents i excitats, i amb raó: l'Oskar i el Roger, de 16 i 17 anys respectivament, encara van a l'institut, a Blanes, i no veuen el moment d'acabar-lo i venir a viure a Barcelona. L'Oskar, cantant i guitarrista, fa el batxillerat artístic i el Roger, bateria, el tecnològic.

No és cap tonteria. La música dels Kids from Mars, ques'inspira tant en l'indietronica dels Postal Service com en grups més recents com ara Twenty One Pilots, The Neighbourhood i The 1975, és un còctel de rock i bases electròniques amb un to melòdic i emocional que deixa al descobert certa tendresa adolescent. Després d'una sèrie de singles i un EP que han acaparat força atenció per part del públic i els mitjans, ara treuen el segon EP - *I don't know what you feel but I feel it too* (2020) - el dia abans de presentar-lo en directe a Abaixadors10.

DE QUÈ VA...

Kids from Mars presenten en directe el seu segon EP.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè irradien un entusiasme contagiós.

→ Abaixadors10.

M: Jaume I. Ds. 14,
20.30 h. 7 €.

Però ells ja pensen en el següent pas. "El futur és ara", repeteix insistentment l'Oskar. I amb això vol dir que publiquin les cançons tan bon punt les han enllestit. Un single per setmana, un nou EP, concerts... i ja estan fent nous temes, en castellà, més en la línia de Bad Bunny. Fins ara només ho han escoltat els amics, "al pati", expliquen, i els diuen que és el millor que han fet mai.

El seu entusiasme és contagiós. Asseguren que quan

tinguin prou mitjans faran un xou de llums espectacular, perquè prefereixen contractar un tècnic de llums que un de so, aspecte que ja tenen supercontrolat, asseguren. La imatge és important per a ells i han fet un vídeo per a cada cançó del nou EP. "Les idees són nostres", diuen, conscients de la importància de cada detall... i també de la posada en escena del directe, on espremen al màxim la seva energia. ■

MARIA DIAS

SALVEM
BARNASANTS

**seguim fent història,
donem suport a
la cultura combativa**

Fes-te'n soci/a
goteo.cc/barnasants

Blues & Ritmes: 'delicatessen'

EN ELS MÉS de 30 anys que fa que va néixer, el Blues & Ritmes de Badalona s'ha erigit com una d'aquelles rareses que es manté intacta al calendari de concerts i festivals. No està de més recordar que hi han passat artistes com Screamin' Jay Hawkins, Albert King, Mavis Staples, Nusrat Fateh Ali Khan, Randy Newman, Gil Scott-Heron i Rickie Lee Jones, entre moltíssims més.

Cars de veure

"El fil conductor, des del 1989 fins ara, ha estat buscar artistes que no hagin vingut mai o que faci temps que no venen", diu Guillem Vidal, codirector artístic amb Jordi Pujol Nadal. És el cas de Benmont Tench, emblemàtic teclista de Tom Petty, que no ha actuat mai a Europa amb aquest format (piano solo) i que ve expressament, no fa gira.

Un cartell variat

Tench tanca el festival el 28 d'aquest mes, però el cartell el completen la històrica cantant de soul P. P. Arnold (dv. 13), els germans londinencs Kitty, Daisy & Lewis (ds. 21), la vigatana Joana Serrat i els seus The Great Canyoners (dg. 22) i la cantant de Nova Orleans Leyla McCalla (dv. 27).

Un mite dels mods

P. P. Arnold, que va ser corista d'Ike & Tina Turner, està generant molta expectació: "És un petit mite dels mods", diu Vidal. El festival, però, no només viu de llegendes del passat. Arnold té nou disc i tant Kitty, Daisy & Lewis com Joana Serrat i Leyla McCalla ("serà segur una de les sorpreses", fa Vidal) són artistes joves. ■ **B.D.**

→ Teatre Principal i Zorrilla. M: Badalona Pompeu Fabra. Del 13 al 28 de març. 12-30 € (P. P. Arnold és gratis, recollint les invitacions al Teatre Zorrilla).

ELS MILLORS CONCERTS DE LA SETMANA

Cánovas, Adolfo y Guzmán

Els Crosby, Still, Nash and Young ibèrics celebren el 45è aniversari del seu disc de debut, *Señora azul* (1974), onzè millor disc espanyol del segle XX segons la revista *Rockdelux*.

→ Sala Vivaldi. M: Espanya. Dj. 12, 21 h. 12-15 €.

Speedometer

Si el que us va és el soul funk, teniu una cita obligada amb Speedometer, un poderós septet britànic que visita per primera vegada Barcelona. El seu nou disc, *Our kind of movement*, sortirà coincidint amb el concert del Marula.

→ Marula Café. M: Liceu. Dj. 12, 22 h. 17-20 €.

Víctor Coyote

Pioner de l'escena punkabilly de Madrid amb Los Coyotes durant els anys 80, el músic gallec ha continuat en solitari des de la dissolució del grup. Presentarà el seu nou disc, *Las comarcales* (2020), de tocs llatins.

→ Sidecar Factory Club. M: Liceu. Dj. 12, 21 h. 12, 60-15 €.

Reyko

Segur que no vas ser immune al poder de seducció del seu hit de 2018 *Spinning over you*, que va aparèixer en una coneguda campanya de televisió. Ara, el duo de pop electrònic establert a Londres presenta el seu àlbum de debut, homònim.

Reyko

→ Laut. M: Paral·lel. Ds. 14, 21 h. 13, 54 €.

Sopa de Cabra

Inici de gira del nou treball de Sopa de Cabra al Cruïlla de Primavera. *La gran onada* és el

desè disc d'estudi dels gironins, un àlbum que gira entorn del mar i amb una sonoritat més contemporània.

→ Hivernacle del Poble Espanyol. M: Espanya. Ds. 14, 21 h. 35 €.

PREN-NE NOTA

Curtcircuit 2020: 31 FAM

Música jove i en català per encetar el nou Curtcircuit, el cicle que organitza l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya, amb una quarantena d'actuacions confirmades fins ara. 31 FAM és un sextet de trap barceloní que a un any de la publicació del seu primer disc, *Trtze* (2019), ja té poder de convocatòria per omplir un Razz.

Estrenaran *Valhalla (Vol. 1)* (2020).

→ Razzmatazz. M: Marina. Dj. 12, 20, 30 h. 15-20 €.

RAZZMATAZZ BARCELONA

DESTACATS SEGONA QUINCENA MARÇ

Divendres 13:

RIOBAMBA + JYOTY

Dissabte 14:

AMELIE LENS

MOSCOMAN

Divendres 20:

YBN CORDAE

Dissabte 21:

THE JUAN MACLEAN

JOURNEYS:

**MOTOR CITY DRUM
ENSEMBLE**

Divendres 27:

I HATE MODELS

Dissabte 28:

A SACO PARTY

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

WAGNER
19 MAR —
5 ABR

20
Liceu
Opera
Barcelona

KLAUS FLORIAN VOGT

ESTRENA MUNDIAL
NOVA PRODUCCIÓ

LOHENGRIN

EL DEBUT DE KATHARINA
WAGNER AL LICEU

Amb el suport de **idealista**

LICEU.CAT

Música

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Rial & Sabata

La soprano Núria Rial, el contratenor Xavier Sabata i l'orquestra Vespres d'Arnadí, dirigits per Dani Espas, ofereixen un atractiu concert que inclou obres vocals i instrumentals de Händel, i també de Geminiani.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Ds. 14, 18.30 h. 18-65 €.

↑ JONC

Manel Valdivieso dirigeix obres de Glière i Txaikovski a la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, amb el trompista Carles Chordà Sanz i el pianista Evgeny Konnov com a solistes. Dins del Festival Emergents.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dv. 13, 20 h. 12 €.

↑ Academy of Saint Martin in the Fields

L'orquestra anglesa torna a Barcelona per actuar al Palau, amb un programa que inclou obres de Xavier Montsalvatge, Johann Sebastian Bach i Piotr Ilitx Txaikovski, amb Álvaro Octavio com a solista de flauta.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dt. 17, 20 h. 18-79 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbti

PARLEM AMB...

Eva Baltasar

EVA BALTASAR HAVIA publicat deu llibres de poesia quan la novel·la *Permagel* (2018, Club Editor) li va sacsejar la vida. Era la primera d'una trilogia i ara, traduïda a sis llengües i amb més de 25.000 exemplars venuts, es prepara per donar la benvinguda a la segona de la família: *Boulder* és la història d'una dona que estima però que ho fa com una pedra. Un idil·li viatger entre dues dones i entre dues illes, Chiloé i Islàndia, i la filla que en sorgeix.

Després de tant èxit no deu ser fàcil escriure una segona novel·la.

La meua feina és escriure, que és el que faig de cor, i un cop ho he fet em desentenc del resultat final. Amb *Boulder* m'ho he pres així, també: la versió que se n'ha publicat no és la primera, l'he escrita tres cops. Em vaig dir: Eva, fes el que et surti. I va sortir. Vaig deixar que fluís i ara em sento molt en pau amb el text.

Com a *Permagel*, la protagonista de *Boulder* també és lesbiana.

És una dona que se sent lesbiana perquè jo m'hi sento i a l'hora d'escriure m'ho poso fàcil, facilíssim. *Boulder* és una dona i és lesbiana, i moltes coses més. Estima tot i buscar sempre la solitud.

Sembla que només és feliç quan està sense ningú, de fet.

Sí, quan és més feliç és quan està sola en un vaixell. Però l'amor és una força molt

potent; costa molt resistir-s'hi, i més quan és correspost. A estones, el seu amor és un sacrifici. Sacrifica allò que la defineix. Hi ha una part gaudida, que ella viu intensament, que la satisfà, però això és totalment oposat al que necessita, que és la solitud.

Boulder no és un cant als models tradicionals de parella...

Tot i que fa dotze anys que visc amb la mateixa persona, no crec en la idea de parella estable. Visc el dia a dia, no faig plans de futur amb ella. Vaig vivint la meua vida i m'oriento cap a on vull anar. Si coincidim i podem compartir aquest camí, perfecte. Etiquetes com l'estabilitat no m'interessen.

I la maternitat? Els canvia la vida, a *Boulder* i a *Samsa*.

He estat mare biològica dues vegades. I és evident que ho desitjava i que ho pots arribar a gaudir, però no fotem: no tot és bo. De vegades he viscut els meus embarassos amb una certa estranyesa i pensava: què collons hi foto, aquí? A les classes de preparació per al part, per exemple. El meu primer part va ser horrible i el segon encara més, però després penso que encara hi tornaria. A *Boulder* volia posar-me en la mirada de l'altra, de la que acompanya la

seua parella en un part.

■ **Sebastià Portell**

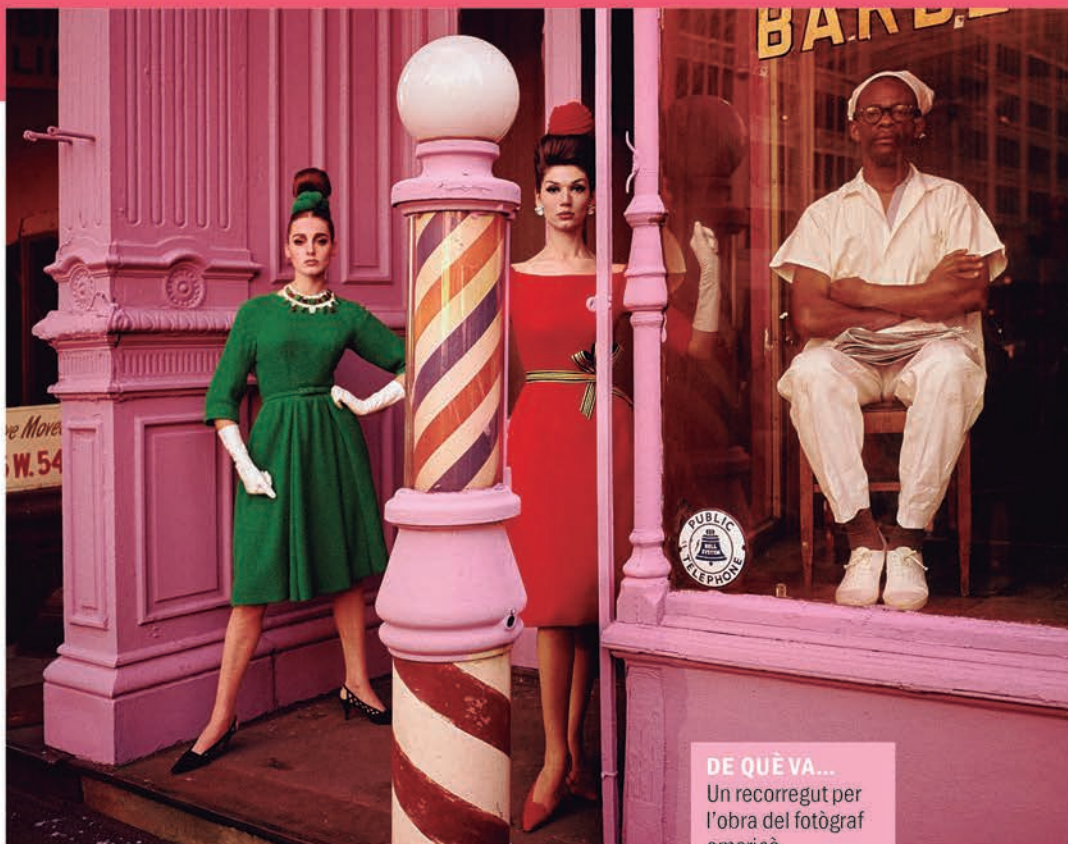
→ '*Boulder*', Eva Baltasar. Club Editor. 145 pàgines. 16,90 €.

"Boulder estima tot i buscar sempre la solitud"

ROBERTO GARCIA

Art

ANTONIA + SIMONE + BARBERIA (NOVA YORK, 1962). © WILLIAM KLEIN, 2020

EXPO DE LA SETMANA

William Klein. Manifest

WILLIAM KLEIN (NOVA York, 1928) és una de les figures clau de la fotografia del segle XX. El seu esperit obert, transgressor i la seva naturalesa artística, aliena a les regles i a la tradició, el van convertir en un dels principals renovadors de la fotografia del seu temps. Grans formats, enquadraments arriscats, el gra marcat de la fotografia, el sentit arquitectònic i una visió humana de gran impacte són, possiblement, alguns dels trets característics fonamentals de la seva obra.

Des d'ara i fins al 5 de juliol, la Fundació Catalunya la Pedrera, assessorada per la comissària de la mostra, Raphaëlle Stopin, i pel mateix artista, acull al voltant de 200 obres del fotògraf americà per endinsar-se en el seu món artístic a través d'aquesta primera

DE QUÈ VA...

Un recorregut per l'obra del fotògraf americà.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És la primera gran retrospectiva que se li dedica a Barcelona.

→ La Pedrera.

M: Diagonal. Fins al 5 de juliol. 5 €.

exposició retrospectiva que se celebra a Barcelona.

La mostra posa l'accent en el caràcter polifacètic de la seva obra, que no se centra només en la seva faceta de fotògraf sinó que també treu a la llum altres cares d'un mateix poliedre, com les seves incursions en el món de la fotografia de moda, en el de la publicitat, en la cinematografia i fins i tot –tant quan pinta a l'oli com quan intervé directament els fulls de contacte– en el camp de la pintura, representat de manera

testimonial però fonamental per entendre la seva mirada que tant va influir alguns dels nostres fotògrafs més importants com, per exemple, Xavier Miserachs. Klein és un dels grans noms de la fotografia recent i és un privilegi tenir-lo a ell i a la seva obra a la nostra ciutat. ■ Bernat Puigdollers

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

FOTOS: MARIA DIAS

Jiaozy així, sí!

Fins al capdamunt del farcellet asiàtic? Això és perquè encara no heu visitat el Dr. Zhang.
Per Ricard Martín

CONTRA EL BUIT concepte d'autenticitat, feina ben feta. Autèntica paella? Autèntica empanada? Autèntic *dumpling* xinès? Quina mandra. L'Elia Caral, dissenyadora gràfica reconvertida en cuinera, comanda el molt saborós Dr. Zhang, un bar dedicat a la cresta xinesa (o jiaozy, ja s'accepta) sense fonamentalismes. "Això és un restaurant de *dumplings*, el sushi xinès: un menjar confortable que agrada a tothom. Ens hi basem, però hem fet les nostres varietats, la nostra història", explica Caral, que va viure dos anys a la Xina.

Aquí, el secret no es basa en la massa: "A vegades, quan demanes *dumplings* no saps si menges pollastre o porc. Ens centrem en el farciment i en alguns casos hem optat per fer servir una bona massa industrial", diu. Penseu que despatxen uns dos mil farcellets a la setmana, i pastar-los seria "un malbaratament humà", riu.

DE QUÈ VA...

Un local amb esperit i preus populars dedicat al farcellet del sud-est asiàtic.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè les receptes són boníssimes i a preus d'amic: per 15 euros, degustació panoràmica de la carta.

→ Dr. Zhang. Sepúlveda, 137. M: Urgell. 93 025 47 94. 10-20 €.

Apunta que el *dumpling*/farcellet/cresta és un paradigma universal –a Itàlia el ravioli està documentat d'abans de Marco Polo– i la seva visió de l'assumpte passa per un repertori de catorze farcellets. Tots bons, alguns exquisits. Com per exemple el d'ànec amb teriyaki, una delicadesa prima, cruixent i a la planxa que és una llaunadura agredolça. O els wonton mari muntanya –massa més fina– plens de porc i llagostí, sobre una base d'arròs amb oli de xili, delícia. Cotilles fora; a la Xina suquen la cresta en vinagre, al Japó en soja, i

ella n'ha fet una salsa barrejada la mar de bona. No es limita a oferir el *dumpling*, sinó que el submergeix en sopas de curri i *noodles*, o com a centre d'amanida (vietnamita).

El bar és austere però té caliu de barri, i bon menjar a preus populars: "No hi ha cap inversor ni soci capitalista, des del 2018 hem anat encaixant les peces fins que ha funcionat". És el primer cop que estic en un restaurant de cuina xinesa i veig estampes maoïstes a la paret. Tapen les cares dels líders del partit paraules en mandarí que volen dir *llibertat, pau i persona*. ■

RAVAL BRUNCH

DOMINGOS 12:00 - 16:00H
¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 1ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

25 !!! EUROS

Hotel **Barceló** Raval
 Rambla del Raval 17-21
 08001 Barcelona
 Tel: 93 320 14 90
 barceloraval.com

NICE SPICE

CUINA INDOPAKISTANESA

Postres gratis si dius que ens has vist a TIME OUT

CARRER DE PUJADES, 207 BIS, 08005 BARCELONA
93 308 95 48

RESTAURANT DE LA SETMANA

Melocotón Vegan Burger

→ Fontrodona, 17. M: Paral·lel. 93 678 94 36. 10-15 €.

A TU TAMBÉ et passa que cada cop tens més amics vegans? I oi que moltes vegades quedar amb ells per fer un mos improvisat és com travessar un camp de mines? Si entreu al primer bar que trobeu, ells acabaran demanant pebrots de Padrón, com sempre, i tu, que ets una bona persona que desborda empatia dietètica, acabaràs frustrat per la falta d'opcions. *Ma non ti preoccupare.* En Luca, l'amo italià i cuiner del Melocotón, t'ho posa fàcil. Carta d'hamburgueses, tapes i taules de formatges; dijous de pintxos i caps de setmana de vermuteig. Tot vegà, esclar.

Tema *burgers*. Dues opcions; confeccionar-vos la vostra triant el tipus d'hamburguesa (seitan i tòfona, pèsols i menta, quinoa i azuki, mongeta blanca o moniato), formatge, pa, *toppings* i salses o, si sou cagadubtes, tirar de les *burgers* suggerides a la pissarra com la italiana (amb *veganesa* d'alfàbrega i mozzarella) i l'argentina (amb xoriç vegà i chimichurri), que és la que més triomfa. Aquest hivern en Luca s'ha *currat* un ramen de miso on es notaven els cinc anys que va treballar a l'asiàtic Red Ant. Les postres són de la pastisseria La Besnéta. Cerveses artesanes, vi, *kombucha* i refrescos naturals. El local és petit i sense pretensions, de poques taules, decoració austera i fil musical rocker. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Hamburgueses i mossades veganes varies en ple Poblesec.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per evitar que la socialització amb amics vegans es resumeixi sempre en un plat de pebrots de Padrón.

FOTOS: MARIA DIAS

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

Elles també 'birren'

EL BARCELONA BEER Festival d'enguany ha fet un exercici de comunicació just i necessari: donar visibilitat a les dones en el món de la cervesa artesana. "El sector cerveser artesà són petites empreses familiars, on les dones porten el pes de la gestió. I si mires les nostres xarxes socials, la majoria de seguidors són dones", explica Mikel Rius, el director de la gran fira de cervesa artesana d'Espanya.

Del 13 al 15 de març, a La Farga de l'Hospitalet es posarà en relleu la feina de dones com Montserrat Virgili, cofundadora de la cervesera Agullons –i figura important del Gremi de Cervesers–, o Quiònia Pujol, fundadora de la cervesera Lo Vilot de Lleida, 100% sostenible.

DE QUÈ VA...

La novena edició d'una de les grans fires de cervesa artesana d'Europa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi ha birra més enllà de la pasteurització.

→ Barcelona Beer Festival. La Farga de l'Hospitalet. Del 13 al 15 de març. 7-10 €.

El BBF torna a créixer: hi podrem tastar unes 650 cerveses –unes cent més que l'any passat– i el país convidat és Mèxic, *birrísticament* molt potent per la seva proximitat amb Califòrnia, meca de la cervesa artesana (i alerta amb les cerveses de Sardenya, regió de tradició forta i excel·lent). El menjar de carrer, indestructible de la cervesa, hi serà present amb el *food truck* The Big Whim, parades del Mosquito, el Masala 73, el

Machete Latin Street Food i cafè de Nomad.

Rius no veu límit al creixement d'una escena consolidada: "Però d'aquí a cinc anys potser haurà triplicat el seu volum". Tenim la sort, diu, de ser un país no pioner i on es poden predir les pautes de comportament de la indústria: "Nosom en la fase final, ni de bon tros", prediu. I demana, com la llei del pa, que una normativa endreci què és i què no és cervesa artesana. ■ Ricard Martín

VI DE LA SETMANA

Guilera Xarel·la

→ DO CAVA. 12%. 18,50 €.

★★★★★

Aquest celler familiar de més de 90 anys escriu la nova era dels escumosos des d'un punt de vista sociabilitzador, fresc, dinàmic i fugint dels complexos de la xampanyitis. Amb aquest nom, el seu cupatge no podia ser un altre que un 100% xarel·lo! Bombolla fina i divertida, aromes cítriques i tessitura afruitada. Un cava artesà de llarga criança i amb bona estructura.

■ Meritxell Falgueras

EL CÒCTEL

YZATONIC

ELS INGREDIENTS

Vermut Yzaguirre rosat amb tònica i una rodanxa d'aranja que hi aporta un toc cítric.

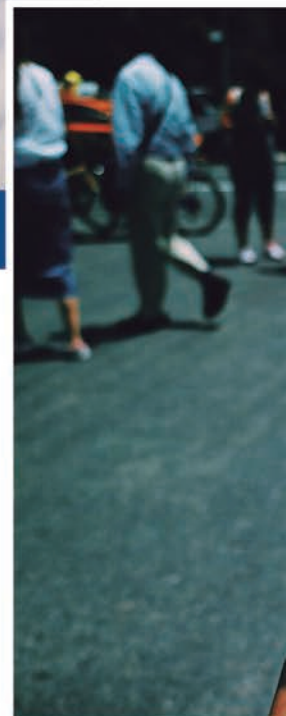
EL BAR

El fan al Nuba (Dr. Fleming, 12), restaurant-club-discoteca de la zona alta.

EL TRUC

El clàssic vermut de Reus de tota la vida, adaptat a l'era de la copa baló i l'afterwork.

Només ho sabreu si...

Us expliquem un munt de curiositats de tres ciutats dels Estats Units que només descobrireu si les visiteu. Aproveiteu els vols directes 'low cost' de Norwegian!

EN UNA ÈPOCA on tot el que ens envolta és digital, Google s'ha consolidat com l'única eina capaç de donar resposta a tots els nostres problemes i preocupacions, des del remei més infal·lible per superar una ruptura amorosa fins al lloc on trobar les receptes més brillants per cuinar i sorprendre la sogra en un dinar familiar. Però hi ha una cosa que el gegant d'internet no ens pot aportar: la descoberta de primera mà. Ara que Norwegian ofereix vols directes *low cost* a ciutats com Nova York, Miami i altres destinacions, us animem a trepitjar les principals ciutats dels Estats Units com uns autèntics locals. Passegeu-vos per les *cities* i entreu en contacte amb els seus

costums, tradicions i supersticions que, de segur, mai podreu trobar a Google. Us fem un tast de cada ciutat perquè aneu fent boca!

Los Angeles

Duri el que duri la vostra estada en aquesta ciutat de pel·lícula, no en marxareu sent uns autèntics angelins si no heu presenciat el que els locals anomenen els "set tòtems": una patinadora sobre rodes amb *shorts* de gimnàs; un *ghetto bird*, que és com es coneixen els helicòpters de policia; dues dones amb el mateix vestit en el mateix esdeveniment; una llopada de coiots; un gos dins d'un cotxet per a nadons; una persona vestida de superheroi no identificat; i una

palmera en flames. No us penseu que ens els hem inventat, perquè fins i tot en sèries tan famoses com *You* parlen d'aquests tòtems.

→ Vols des de 169,90 €.

Chicago

Si decidiu que la vostra propera destinació sigui aquesta gran metròpolis, que ni us passi pel cap anomenar-la Windy City davant d'un local. És el sobrenom que els diaris de les ciutats rivals li van assignar en referència als seus polítics i els costums descarats dels seus ciutadans. Però també fa referència al vent que hi bufa sempre, així que, ja ho sabeu, compte amb els paraigües trencats! Sorprenentment, pels carrers de

**Norwegian
us porta a
descobrir
anècdotes
que no
trobareu ni
a internet!**

Chicago trobareu més estands de *hot dogs* que *burgers*: aquest menjar de carrer és un dels preferits dels seus habitants i mai hi posen quètxup. Us resistireu a tastar aquesta salsa per tal de fer-vos passar per un d'ells?

→ Vols des de 149,90 €.

San Francisco

De la ciutat del grandios Golden Gate va sorgir la literatura beat i la revista *Rolling Stone*, però el més curiós d'aquest trosset de península són els seus ciutadans: a San Francisco hi ha més gossos que nens; les típiques galetes de la sort xineses les va crear un japonès que residia a la ciutat; i el 1859, un veí de la ciutat, en Joshua Abraham

Norton, es va autoproclamar emperador dels Estats Units. Però de ben segur que va caure en gràcia, perquè, quan va morir, deu mil persones li van portar ofrenes. I, a més, a l'Alamo Square hi trobareu les cases victorianes on vivien els protagonistes de *Padres forzosos*.

→ Vols des de 139,90 €.

Més de 150 records

Visitant aquestes ciutats omplireu la motxilla d'anècdotes i moments. Però el vostre mapa d'experiències no s'acaba aquí. I és que Norwegian vola també a Nova York i Miami, i ofereix unes 150 destinacions més per tot el món com Buenos Aires, Rio de Janeiro, Copenhagen, Estocolm, Oslo, Londres i Tel-Aviv.

VOLS DIRECTES!

Norwegian ens porta a l'altra banda de l'Atlàntic per molt poc

Opció Smart

L'aerolínia noruega és la primera companyia aèria *low cost* de llarg recorregut que uneix mitjançant vols directes diverses ciutats europees amb altres d'arreu dels Estats Units.

Wifi a bord

Volat no haia de ser sinònim d'avorrit-se. L'aerolínia noruega disposa de wifi gratuït en la majoria dels seus vols perquè planegeu per internet tant com vulgueu.

Premi de qualitat

Volat en *low cost* amb Norwegian és garantia de qualitat: el 2019 va ser premiada com la millor aerolínia *low cost* de llarga distància del món, amb els avions d'última generació 787 Dreamliners.

→ norwegian.com/es

A favor del medi ambient

Norwegian és una de les companyies aèries menys contaminants del món i els seus avions són els més eficients per reduir l'impacte ambiental que generen sobre el planeta.

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

Més peces increïbles a
timeout.cat/botigues-encant

Les mans, la millor màquina

Pot dialogar un ofici medieval amb un objecte de disseny? La resposta és a l'expo 'Rajoles i oficis'. Per Laia Beltran

UNA PASSEJADA PER Ciutat Vella és molt eloqüent quan et fixes en el nom dels carrers: Mirallers, Escudellers, Cereria, Carders, Argenteria, Sombrerers... Aquest sempre ha estat un barri gremial i així en dona fe el nomenclàtor de la ciutat. També ho fan les rajoles d'oficis, típiques de la ceràmica catalana del segle XVII al XIX, on es representen homes treballant la fusta, el vidre, la pell, el teixit, els metall, el vímet, la cera.

Els temps han canviat i els oficis també perquè en molts d'ells s'ha imposat la màquina, però encara queda un reduït de creadors que prefereixen les mans. Aquest és el fil conductor de *Rajoles i oficis. Propostes artesanes contemporànies*, una exposició d'Artesania Catalunya que contraposa els oficis medievals amb dissenys actuals i que reivindica tot el coneixement

transmès de generació en generació.

Alguns oficis no han canviat tant: els sabaters segueixen fent sabates, els sastres fan roba, els barretaires fan barrets. Per això a l'exposició hi veureu, entre d'altres, una sabata encordada d'Aldanondoyfdez (2), una jaqueta d'home d'Oscar H. Grand i un bonic barret d'Asunción Bastida del 1940 (4). Tot fet a mà. Però altres oficis han mutat de funció: un calderer d'abans no faria els gerros d'aram lacat que feia Enriqueta Pascual als anys 20 (3); ni un puntaire les arracades barroques de Mercè Cuyàs (1); ni un vidrier els anells de vidre bufat d'Agustina Ros; ni un picapedrer la vaixel·la minimal de Luis Eslava; ni un cisteller els acolorits llums de vímet d'ACdO. Ofici, artesania i disseny: aquest és l'encreuament exacte on tot comença. ■

DE QUÈ VA...

Una relectura dels oficis avui.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir dissenyadors i artesans en actiu.

→ Artesania Catalunya (Banyes Nous, 11).
M: Liceu. Fins al 26 d'abril. Gratis.

BOTIGA DE LA SETMANA

Casa Loidi

FOTOS: MARIA DIAS

CASA LOIDI ÉS la botiga-taller de Judith Loidi; va crear la marca fa tres anys i triomfen les seves camises i pantalons, sovint peces úniques –el que doni de si el teixit– que pot ajustar al gust de la clienta. Loidi té una producció petita i recupera el fet a mida; ara que té botiga pròpia s'ha envoltat de marques semblants, com Juanma by el Cuco, Daniela Cordoba i Studio Fantastique. També hi ha accessoris, les joies de Claudia Carbajal i Éldia C –presenten les peces dins de caixetes pintades a mà– i les bosses d'Atelier Batac, doblement protagonista perquè Cristina Gómez, l'ànima de Batac, té l'estudi a la rebotiga. Des que han obert Casa Loidi, ara fa deu mesos, la Judith diu que no han deixat de passar-hi coses: amics que porten amics i esdevenen còmplices, aire fresc, visibilitat. Aviat hi faran tallers, una introducció a la petita marroquineria, sessions de brodat i macramé i un curs d'aquarel·la a l'estil japonès.

■ E. S.

DE QUÈ VA...

La marca Loidi, amb ADN basc, obre la seva casa a moda i accessoris com ella.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

A la rebotiga es couen les bosses d'Atelier Batac, i també hi fan tallers.

→ Torrent de l'Olla, 174.
M: Fontana. @casaloidi

L'APARADOR

Pedres precioses? Ho són fins i tot si no brillen. Per *Eugènia Sendra*

↑ La pedra essencial

Els Capdevila, quarta generació, segueixen experimentant i creant peces úniques com l'anell de plata oxidada i or fi coronat per còdols de riu, que són marca de la casa.

→ 635 €. capdevilajoiers.com

↑ L'encant de la talla

Estela Guitart i l'atelier Munsteiner signen la col·lecció Klar de Misui. Meravella el color de la morganita, el tall quadrat de la pedra i l'encostat que ho deixa tot a la vista.

→ 1.750 €. misui.es

↑ Altres diamants

Teresa Estapé estrena una sèrie feta amb pedres antigues i diamants que no brillen –aquí una talla rosa–, tot per qüestionar la joia i la idea de bellesa. Se'n surt, i ens flipa.

→ A partir de 500 €. teresaestape.com

Si us agraden les joies... timeout.cat/nous-joiers

Viatges

DE QUÈ VA...

Foc, música, festa, teca i mam. Una festa més? No, una de les més grosses.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per aprendre l'autèntic significat de la paraula *rauxa* quan va separada completament del *seny*.

FOTOS: SHUTTERSTOCK

L'explosió fallera

Guia pràctica per gaudir d'un espectacle festiu de primera magnitud. Manuel Pérez es posa el mocador de quadres

L'ésser contra la natura

Advertència: si no us agraden les dosis altes de pólvora, soroll i gent, millor visiteu l'Antàrtida. Dessacralitzeu advocacions i els rituals afegits amb flors a la Mare de Déu. Les Falles són en essència una festa pagana i popular, feta barri a barri; una celebració de l'equinocci primaveral en què el caràcter mediterrani desafia la natura amb grotesques imitacions. Se'n fot de la mort: crear i destruir, la purificació del foc. Adeu vell, hola vida.

Una sabata i una espardenya

Cadascú es configura la seua pròpia festa. Caldrà deambular força entre falles, però és inútil intentar abastar els 700 monuments plantats només a València capital. Busqueu la guanyadora de la Secció Especial, i les clàssiques d'El Pilar, Convent i les originals de Na Jordana i Ajuntament. Reserveu temps al capvespre per anar a veure l'encesa de llums a Russafa, en transició cap a un model més sostenible i menys massificat. Però tranquils

per les gentades, sobretot enguany que la celebració cau entre diumenge i dijous.

Rituals de pólvora

No cal despertador. Pels volts de les 8 del matí, us precipitareu fora del llit amb la controvertida *desperta* (banda de música + petards). La següent prova de foc per al vostre cor serà la *masclètà* (Ajuntament, 14 h): tones de pólvora cremades en cinc minuts, inenarrable. I cada mitjanit, castell pirotècnic, el més espectacular dels quals la Nit del Foc del 18 de març. Després, revetlla fins a la matinada i torneu a començar el paràgraf.

Per afatar-se

Bunyols, ració diària. Si sortiu del centre, no tindreu problemes per menjar una bona paella. I si voleu escapar del brogit i buscar-ne les millors, aneu al poble d'El Palmar (amb reserva). I si la cuirassa de civisme us impideix gaudir de la festa, reblaniu-la amb una bona dosi de cassalla. Bones Falles! ■

NOT'HO PERDIS

Instruccions per al foc

Que el vostre esperit tafaer no us precipite a primera fila la màgica mitjanit del 19 de març. Quan 25 metres de monument comencen a cremar la calor es torna insuportable en un radi bastant ample. A les falles més cèlebres pot haver-hi aglomeracions pels turistes que peguen a fugir. Per això val la pena escapar-se cap als barris, buscar una *cremà* familiar en què fins i tot podreu acompanyar les llàgrimes de la fallera de torn. Poca broma, emociona. La intensa vitalitat de l'experiència deixa petjada.

APERITIVO

CERVEZAS
SanMiguel
SINCE 1890

THE
**SNOW
BEER**

**Aquest hivern,
la neu ens espera!**

Vine a descobrir un
campament únic
a peu de pista!

**Cuina de muntanya, música,
jocs i totes les cerveses
que vulguis!**

San Miguel recomana el consum responsable 5,4º

**14-15
març**

El Tarter

**21-22
març**

Baqueira

GRANDVALIRA
ANDORRA